

AB

503/9

K135

00 Me

unbr

6

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

EURIPIDIS

ANDROMACHE

EX OPTIMIS EXEMPLARIBUS

EXPRESSA.

CUM

VARIIS LECTIIONIBUS,

IN USUM

SCHOLÆ REGIÆ WESTMONASTERIENSIS.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCVII.

TO ΔΙΠΛΩΝ

ΑΓΓΛΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

22a,

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ ἐν Ἰτρῳία γέρας λαβὼν Ἀνδρομά-
 χῳ, πλὴν Ἐκτορος γυναικα, παῖδα ἔτεκεν ἔξ αὐτῆς ἑτὸν
 Μολοσσόν ὕπερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνῳ, πλὴν Μενελάου
 θυγατέρα· δίκας δὲ ἑτὸν πρότερον ἠτηκὼς τῆς Ἀχιλλέως
 ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν
 ὅππῃ τὸ χρησέλιον, μετενόησας, ἵνα τὸν θεὸν ἔξιλάσῃται·
 ζηλοτύπως δὲ ἔχουσα πρὸς πλὴν Ἀνδρομάχῳ ἢ βασιλῆς,
 ἔβλαύετο ἑκατ' αὐτῆς θάνατον, μεταπεμφαμένη τὸν Με-
 νέλαον ἢ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπέξεδιθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέ-
 φυγεν ὅππῃ τὸ ἱερόν τῆς Θέτιδος· οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον,
 καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον, καὶ ἐκείνῳ ἀπατήσαντες ἀνήγα-
 ραν καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους, ἐκωλύθησαν,
 τῷ Πηλέως ὅππῃ φανέντος. Μενέλαος μὲν ἔν ἀπῆλθεν εἰς
 Σπάρτην. Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν, εὐλαβηθεῖσα πλὴν
 παρρησίαν τῷ Νεοπτολέμῳ· παραγνώμενος δὲ ὁ Ὀρέτης,

1. ἐν τῇ Τροίᾳ Lasc.

2. τὸν Μολοσσόν om. Lasc.

3. Sic Lasc. πρῶτον Ald.

4. ἐξιλάσῃται Lasc.

5. ἐβλαύετο ed. Brunck.

6. Sic Lasc. κατὰ ταύτης Ald.

ταύτην μὲν ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπέβη-
 λώσεν· ὃν καὶ Φονδύεντα παρήσαν οἱ φέροντες. Πηλεΐ
 δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρῆνῆν, Θέτις Ὀπφανείσῃ τῆτον
 μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχῃ εἰς
 Μολοσσῶς ἀποσῆλαι μετὰ τῆ παιδός· αὐτὸν δ' εἶπεν
 ἀθανασίαν προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς μακάρων
 νήσους ὤκησεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τῆ δράματος ἐν Φθίᾳ³ κῆται· ὁ δὲ
 χορὸς σπέσηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· προλογίσει
⁴ δὲ Ἀνδρομάχῃ·⁵ τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων· ὁ πρόλο-
 γος⁶ σαφῶς, καὶ εὐλόγως εἰρημένος· ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλε-
 γεία τὰ ἐν τῷ θρῆνῳ τῆς Ἀνδρομάχης, ἐν τῷ δευτέρῳ
 μέρει· ῥήσις Ἑρμιόνης, τὸ βασιλικὸν ἐμφάνισμα· καὶ ὁ
 πρὸς Ἀνδρομάχῃ λόγος,⁷ καλῶς ἔχων· εὖ δὲ⁸ καὶ ὁ
 Πηλεὺς, ὁ τὴν Ἀνδρομάχῃ ἀφελόμενος.

1. Sic Brunck. ἀνήγαγε Lasc. ἀνή-
 γαγιν εἰς Σπάρτην Ald. ἀπήγαγε
 Lasc.

2. δ' εἶπεν om. Lasc.

3. om. Lasc.

4. om. Lasc.

5. Vertendum: *Hæc fabula earum
 est, quæ secundas in certamine tulerunt.*

Ennii Andromache diversi fuit ab hæc
 argumenti. Beck.

6. σαφῆς Ald.

7. ἢ καλῶς Lasc. Ita ed. Brunckii.
 ἢ κακῶς εἰρημένος· εὖ δὲ ἔχων ἢ ὁ Πη-
 λεύς κ. σ. λ.

8. om. Lasc.

NOTARUM EXPLICATIO.

- A. MS. Parisiensis N. 2712. a Musgravio primum, postea a Brunckio collatus.
- B. MS. Parisiensis N. 2713.
- D. MS. Paris. N. 2818.
- E. MS. Paris. N. 2888.
- Fl. Variantes cujusdam Florentini ab If. Voffio olim collati.
- P. Impressus Bibl. Paris. collatus cum MS.
- Lafc. Editio Florentina continens Medeam, Hippolytum, Alcestin, Andromachen, literis majusculis, sine anno sed circa 1496, cura Jani Lafcaris impressa.
- Ald. Editio Venet. 1503. 12°.

ΤΑ ΤΟΥ
ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ΑΛΛΗ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΤΙΣ.

Scena est Phthiae.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΑΣΙΑΤΙΔΟΣ γῆς ἄημα, Θεβαΐα πόλις,
ὄθεν πόθ' ἔδνων ξυὺ πολυχρύσῳ χλιδῇ
Περάμῃς τύραννον ἐσίαν ἀφικόμην,
δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιός Ἐκτορι,
ζήλωτός ἐν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ 5
νῦν δ' ἔτις ἄλλη δυσυχεςέρα γυνὴ
ἐμῆ πέφυκεν, ἢ γνήσεται ποτε.
ἦτις πόσιν μὲν Ἐκτορὸς ἐξ Ἀχιλλέως
θαινόντ' ἐσεΐδον, παῖδά θ', ὄν τικτω πόσει,
ρίφθεντα πύργον Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων, ω 10
ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληες πέδον.
αὐτὴ δὲ δέλη, τῶν ἐλευθερωτάτων
οἰκῶν νομιθεῖσ', Ἑλλάδι εἰσαφικόμην,

1. πτόλι A. Fl. πόλι Lasc.
6. Ita Lasc. νῦν δ' οὔτις ἄ. δυσυχι-
εάτη γ. Ald. νῦν δ' εἴ τις ἄλλη δυσυχι-
εάτη γυνὴ A. B. D. Fl. proximo versu
deleto. Et sic edidit Brunckius,

Vulkenærii iudicium fecutus ad
Phoen. 1589.

10. ρίφεντα A. Lasc.
12. ἰλευθερωτάτων Lasc.

τῶ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
 δοθῆῖσα, λείας Τρωϊκῆς ἐξάιρετον. 15
 Φθίας δὲ τῆσδε, καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 ζύγχουρα ναίω πεδί, ἴν' ἡ Θυλαοσία
 Πηλεῖ ζυῶκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέπης
 Φεύγσ' ὄμιλον· Θεσσαλὸς δὲ νιν λεῶς
 Θετίδειον αὐδᾶ, θεᾶς χάριν νυμφόματων. 20
 ἐνθ' αἶκον ἔχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς εἴα Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκῆπτρον ἔθελων λαβεῖν.
 καγὰ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν ἐπίκτω κόρον,
 πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη τ' ἐμῶ. 25
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὄμας
 ἐλπίς μ' αἰετὸς προσῆγε, σωθέντος τέκνου,
 ἀλκίῳ πνὲν εὐρεῖν, ἀπικέρησιν κακῶν.
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἐρμιόνην γαμῆ,
 τῆμόν παρώσας δεσπότης δᾶλον λέχος, 30
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς χετλίοις ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὡς νιν Φαρμάκοις κεκρυμμένους

17. Hesychius ex emendatione Ca-
 fauboni: Χόροτος ὁ συνήθης. ἢ ὁ περι-
 βολος τῆς αὐλῆς, ὡς τὸ (Il. A. 773.)
 Αὐλῆς ἐν χόροτῳ. οἱ δὲ εὐρυχωρεῖαν. δηλοῖ
 δὲ καὶ χώραν. καὶ χόροτασμα. ἢ τὸν ὄρον
 τὸν δύο γαιῶν, ὡς ἐν τῇ, Σύγχουρα ναίω
 πεδία. Scholiafies Venetus ad Ho-
 meri Il. A. 773. Αὐλῆς ἐν χόροτῳ ἐν
 τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς· χόροτοι δὲ
 οἱ τρεῖς γχοὶ ὡς ἢ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπη·
 Σύγχουρα ναίω πεδία ταῖς Ἐλευθέραις·

ἢ ἐν Ἀνδρομάχῃ ὁμοίως. Adde Herc. F.
 370. σύγχουροι τ' Ὀμόλας ἔναυλοι. AEs-
 chyl. Suppl. 6. χθονὰ σύγχουρον Συρία.
 24. Sic Ald. ἐρσίνα τίκτω Lafc.
 mox γόνον edidit Brunckius.
 25. Ita MSS. Lafc. πλασθεῖσ' Ald.
 Mox διοπίση γ' edidit Brunckius.
 27. παρῶσιν Pierfonus Verif. p. 72.
 et hoc, vel παρῶσιν Musgravio placet.
 Vulgatum retinet Brunck.

τίθημι ἄπαιδα, καὶ πόσει μισθμένω,
 αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς ἴελω
 τόνδ', ἐκβαλῶσα λέκτρα τὰ κένης βία, 35
 ἀ γὰρ τὸ πρῶτον ἔχ' ἐκῶσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τάδ' εἶδ' ἔτη μέγας,
 ὡς ἔχ' ἐκῶσα τῶνδ' ὀκνοιάθην λέχει.
 ἀλλ' ἔσφε πείθω, βέλεται δ' ἐμὲ κτανεῖν.
 πατὴρ τε θυγατρὶ Μενέλεως ξυωδρᾷ τάδε· 40
 καὶ νῦν κατ' οἴκῳ ἔς' ἄπο Σπέρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τῆτο· δαιματῆμένη δ' ἐγὼ,
 δόμων πάροικον, Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 ἴασω τόνδ' ἐλθῶσ', ἵμ' με κωλύσει θανεῖν.
 Πηλεὺς τε γὰρ νιν, ἐκγονοὶ τε Πηλέως, 45
 σέβουσιν, ἐρμύλευμα Νηρηΐδος γάμων.
 ὅς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλῃς ἐς οἴκῳ, μὴ θάνῃ φοβεμένη.
 ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν, ἔτ' ἐμοὶ πάρα
 παρσωφελῆσας, παιδί τ' ἔδεν ἔς', ἀπῶν 50
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα Λοξία δίκλῳ
 δίδωσι μανίας, ἣν πῶτ' εἰς Πυθῶ μολῶν
 ἤτησε Φοῖβον πατρός· οὐκίνεϊ δίκλῳ
 εἴ πως τὰ πῶσθε σφάλλματ' ἔξατέμμενος,
 θεὸν παρέρχοιτ' εἰς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ. 55

36. τὸ πρόσθεν A. et in seq. τὰ γ'.

42. κατ' αὐτὸ τῆτο ed. Brunckii.

44. Sic MSS. Lasc. ἢ Ald.

52. ἢ πῶτ'. Ita post Musgravium Brunckius. ἢν πῶτ' Lasc. ἢν τῶτ' Ald.

53. τίθειν. Ita edidit Musgravius Barnesium secutus. τίθειν A. P. Ald. ἢ κτανεῖν B. D. E. Lasc. ἢ κτανεῖν B. ex emend. ἢ κτανεῖν Fl.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

δέσποιν', ἐγὼ τοι τῆνομ' εὖ Φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπέπερ καὶ κατ' οἶκον ἤξιον
τὸν σὸν, τὸ Τροίας ἠνίκ' ὠκῆμεν πῆδον·
εὖνεσ δὲ καὶ σοὶ, ζῶντί τ' ἴω τῶ σῶ πόσει,
καὶ νῦν Φέρεσά σοι νέεσ ἦκω λόγους,
60
Φόβω μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
οἴκτῳ δὲ τῶ σῶ· δεινὰ γὰρ βεβλεύεται
Μενέλαος εἰς σέ, πᾶϊσ θ', ἅ σοι φυλακτέα.

AN. ὦ Φιλτάτη ξυῶδαλε, ξυῶδαλος γὰρ εἶ
τῇ πρῶθ' ἀνάσῃ τῆδε, νῦν δὲ δυσυχεῖ,
65
τί δρῶσι; ποίας μηχανὰσ πλέκουσιν αὐ,
κτεῖναι θέλοντες τῶν παναθλίαν ἐμέ;

ΘΕ. τὸν παῖδά σὺ μέλῃσιν, ὦ δύσλιπε σὺ,
κτείνειν, ὃν ἔζω δωμαίων ὑπέξεθῃ.

AN. οἴμοι· πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἐκθετον γόνον;
70
πόθεν πότ'; ὦ δύσηνος, ὡσ ἀπωλόμην.

ΘΕ. οὐκ οἶδ'· ἐκείνων δ' ἠσθόμην ἐγὼ τάδε·
Φρῆδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεωσ δόμων ἄπο.

AN. ἀπωλόμην ἄρ', ὦ τέκνον· κτενεῖσί σε
75
διοσοὶ λαβόντες γῦπεσ· ὁ δὲ κεκλημένος
πατῆρ' ἐτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

ΘΕ. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ᾤδέ σ' ἂν πρῆσσειν κακῶσ,
κείνεσ παρόντοσ· νῦν δ' ἔρημοσ εἶ Φίλιον.

62. βυλιύσαι. Sic MSS. Lafc. τει
βύλειται Ald.

66. πλίκουσιν αὐ. Ita MSS. Lafc.

πλίκουσι νῦν Ald.

71. Sic Lafc. A. ἀπωλόμαν Ald.

- AN. ἐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἦξοι, Φάπτι ;
 ΘΕ. γέρων ἐκείνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών. 80
- AN. καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ἐχ' ἀπαῆξ μόνον.
 ΘΕ. μῶν οὖν δοκεῖς σε φροντίσαι τιν' ἀγγέλων ;
 AN. πῶθεν ; θέλεις ἐν ἄγγελος μολεῖν σύ μοι ;
 ΘΕ. τί δῆτα φήσω, χρόνιος ἔσ' ἐκ δωματίων ;
 AN. πολλὰς ἀν' εὐροῖς μηχανάσ' γυνῆ γδ' εἶ. 85
 ΘΕ. κίνδυνος· Ἑρμιόνη γὰρ ἐ σμικρὰ φύλαξ.
 AN. ὄρᾳς ; ἀπαυδάς ἐν κακοῖς Φίλοισι σοῖς ;
 ΘΕ. ἐ δῆτα· μηδὲν τῶτ' ὀνειδίσης ἐμοί.
 ἀλλ' εἴμ', ἐπέειτο κ' ἐ περιβλεπτος βίος
 δέλης γυναικὸς, ἣν ἴη καὶ πάθω κακόν. 90
- AN. χάρις νυν' ἡμεῖς δι', οἷσπερ ἐγκέμεσθ' αἰεὶ
 θρῆνοῖσι, καὶ γόοισι, καὶ δακρύμασι,
 πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῆμεν· ἐμπεφυκε γδ'
 γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεσῶτων κακῶν
 ἀνὰ σὸμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν. 95
 πάρεσι δ' ἐχ' ἐν, ἀλλὰ πολλὰ μοι σθένειν·
 πόλιν πατρῶαν, τὸν θανόντα θ' Ἐκτορα,

80. γέρον ἐκείνος ὥστε κ. τ. λ. Senior est quam ut te praesens juvare possit. Plena esset locutio μάλλον γέρον (γυραίτερος) ἔστιν ἐκείνος, ἢ ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών. Similia hujus constructionis exempla congeffit Wyttenbachius ad Julianum in Bibliotheca Crit. III. ii. 65. v. c. Xenophon Cyrop. IV. 5, 8. ὀλίγοι ἴσμεν ὥστε ἐγκρατεῖς εἶναι αὐτῶν. Mem. Socr. III. 13, 3. ὕδαρ—ψυχρὸν

ὥστε λύσασθαι· aqua frigidior quam ut quis ea lavari possit. Plato Protag. p. 195. B. ἡμεῖς γὰρ ἐτι νέοι ὥστε τοσοῦτον πρᾶγμα διελέσθαι.

82. μῶν οὖν δοκεῖ σε Lasc. σοι MSS. δοκεῖς correxit Mufgravius. μῶν ἐ δεκί σοι Ald.

83. σύ μοι μολεῖν ; Lasc.

90. κακὸν πάθω Fl.

σερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον, ᾧ ζυωεζύγην,
 δέλειον ἤμαρ εἰσπεσεῖσ' ἀναζίως.
 χρῆ δ' ἔποτ' εἰπεῖν ἐδέν' ὄλθειον βροτῶν, 100
 πρὲν ἂν θανόντος τῶν τελευταίαν ἰδῆς
 ὅπως περᾶσας ἡμέραν ἤξει κάτω.

Ἰλιάῳ αἰπεινᾷ Πάρις ἐ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν
 ἠγάγετ' εὐνάϊαν εἰς θαλάμῃς Ἐλέαν,
 ἃς ἔνεκ', ᾧ Τροία, δορεὶ καὶ πυρεὶ δηϊάλατον 105
 εἶλε σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκύς ἄρης,
 καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἐκτορα, τὸν περὶ τέιχη
 εἰλκυσε διφρεύων παῖς ἀλίας Θέτιδος·
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ὅπῃ θῖνα θαλάσσης,
 δαλοσυῶν συχερὰν ἀμφιβαλῆσαι κέρα· 110
 πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβη χροῖος, ἀνικ' ἔλειπον
 ἄστυ τε, καὶ θαλάμῃς, καὶ πόσιν ἐν κοινίαις.
 ᾧ μοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔπι Φέγῃος ὀρᾶσθαι,
 Ἑρμιόνας δέλαν; ἃς ὑπο τειρομένα,
 πρὸς τόδ' ἄταλμα θεᾶς ἰκέτις περὶ χεῖρε βαλῆσα,
 τύκωμαι, ὡς πετρεῖνα πιδακόεσσα λιθάς. 116

ΧΟΡΟΣ.

εἱροφῆ α'.

ᾧ γυνάμ, ἀ Θετίδος δάπεδον, ἢ ἀνάκτορα θεῶσσις
 δαρὸν, ἐδὲ λείπεις,

99. δέλειον Lasc. et mox 107. τύχη.
 103. ἄταν. Poeta vetus apud Ci-
 ceronem Divin. I. 50. Eheu videte
 judicavit ineluctum Judicium inter deas
 tris aliis; Quo judicio Lacedaemonia

Mulier, FURIARUM UNA, adveniet

113. Sic Lasc. μ' ἐχρῆν Ald.

114. ὑποτειρομένα una voce et mox
 λαῖσα A.

116. ἄς—λοιθῆς Lasc.

Φθιάς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γύναι,
 εἴ τι σοι δυοῖμαι 120
 ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμῶν,
 οἱ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔρδι τυχερᾶ ξυκεκλήσαν
 τλάμον', ἀμφὶ λέκτρων
 διδύμων Ἰππικοῖον
 ἔῤῃσαν, ἀμφὶ παῖδι' Ἀχιλλέως· 125
 γνῶθι τύχαι, λόισαμ τὸ παρὸν κακὸν, εἰς ὅπερ ἦκεις.
 δεαπόταις ἀμιλλᾷ, [ἀντιπροφῆ α'.
 Ἴλιὰς ἔσα κόρα, Λακεδαίμονος ἐκχευέτησι;
 λείπε δεξιμήλον
 δόμον πᾶς ποντίας θεῶ' τί σοι 130
 καιρὸς αὐτοζομέναι, δεμας αἰκέλιον καταλέβειν
 δεαποτῶν ἀνάγκαις;
 τὸ κρατῆρ' ἄν σε πείσει.
 τί μόχθον, ἔδεν ἔσαι, μοχθῆεις;

121. τεμῶν. Ita MSS. Schol. Lasc. εὐρίν Ald. quod e Glossa natum. Scholiafies: ἀπὸ τῶν ῥιζοτομῶντων ἢ μεταφορᾷ τεμῶν οὖν ἀντὶ τοῦ εὐρεσθαι. Scholiafies ad Pindari Pyth. IV. 394. ἀντίτομα σφεῶν ἔδυνᾶν] ἀντίτομα δὲ εἶπε, τὰ ἀλιξιφάρμακα· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ῥιζοτόμων ἀπλάττειν δὲ τῆ ἰατρικῆ χρωμένοι, τὰ πολλὰ τῶν παιδημάτων ῥιζαῖς ἀπεδιεγράφειν, ἃς τίμοντες, ἐπιστίθεισαν, ὡς Πάτροκλος (Il. A. 845.) ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλει πικρὴν χερσὶ διατρέψας. v. Alceft. 989. Æschyl. Choeph. 537. Ἄκος τομαῖον ἐλπύσσα σημάτων. Agam. 17. ὕπνου

τὸδ' ἀντίτομον ἐντίμων ἄκος. Ubi hæc annotavit Stanleius. Mox συν-έκλεισαν Lasc.

128. Ita Lasc. ἐκχευέταισι Ald.

130. Ita Brunckius ex emendatione Musgravii. Ald. Lasc. τίς σοι. Lasc. quoque ποντίη θεῶς.

131. αἰκέλιον. Ita legendum videtur metro pofulante pro vulgato αἰεκέλιον. In Æschylo Prom. 476. πῖπονδας αἰκίς πῆμ', ex Dawesii emendatione (M. C. p. 311. ed. Burgesii) edidit Porfonus.

134. μόχθον. Fl. μήχα pro μήχαρ, ut videtur. Musgrævius.

ἀλλ' ἴθι, λέιπε θεᾶς Νηρηίδος ἀΐλαον ἔδραν, sp. β'.
 γνῶθι δὲ ἄσ' Ἰππὶ ξένας, 136
 θμῶϊς, ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως,
 ἐνθ' ἔ Φίλων τίν' εἰσορᾶς
 σῶν, ᾧ δυσυχεςάτα,
 ᾧ παντάλαινα νύμφα. 140
 οἰκτροτάτα γδ' ἔμοιγ' ἔμολες, γυναικ' Ἰλιάς, οἴκας·
 δεσποτῶν δὲ ἐμῶν φόβω [ἀντ. β'.
 ἡσυχίαν ἄγομεν, τὸ δὲ σὸν
 οἴκτω φέρουσα τυγχάνω,
 μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας 145
 σοί μ' εὖ φρονέσαν εἰδῆ.

* * * * *

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσεᾶς χλιδῆς,
 σολμόν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων,
 ἔ τῶν Ἀχιλλέως, ἐδὲ Πηλέως ἄπο
 δόμων ἀπαρχὰς δεῦρ' ἔχου' ἀφικόμην, 150

137 ἰπαλλοτρίας Lasc. et mox φίλον.

146. εἰδῆ. Ita post Musgravium Brunckius. Idem Edd. MSS.

147. Ante hunc versum deesse videntur complura, Chori saltem ῥῆσις, cui Hermione se respondere testatur infra 154. Ἐμᾶς μὲν οὖν κ. τ. λ. Hefychius ἀγριύματα σκύλα· Εὐριπίδης Ἀνδρομάχη, quod cum alibi in hac fabula non compareat, hinc for-

tasse desumptum est. Musgravius. Sed optime Pierfonus Verif. p. 71. Hefychio restituit E. Ἀνδρομίδα. Hanc emendationem plane confirmat Codex Venetus a Schowio collatus.

148. Στόλον MSS. Lasc. sed σολμόν cum Aldo præfert Hefychius. σολμόν χρωτὸς· σολισμόν σώματος. Mox τῶνδε Ald.

150. ἀπ' ἀρχᾶς Lasc.

ἀλλ' ἐκ Λακκαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
 Μενέλαος ἡμῖν τῶντι δαρεΐται πατήρ
 πολλοῖς ξυῶ ἔθνοισι, ὡς' ἐλευθεροσομεῖν.
 ὑμᾶς μὲν ἔν τοῖσδ' ἀνταμέβομαι λόγοις.
 σὺ δέ, ἔσα δέλη, καὶ δορίκτητος γυνή, 155
 δόμους καταχεῖν, ἐκβαλεῖσ' ἡμᾶς, θέλεις
 τέσδε; συγᾶμαι δὲ ἀνδρῖ, Φαρμάκοισι σοῖς·
 νηθὺς δ' ἀκύμων Διὰ σέ μοι διόλλυται.
 δευή γ' ἠπειρώτις εἰς τὰ τοιάδε
 ψυχὴ γυναικῶν, ὣν ὀππαρήσω σ' ἐγώ. 160
 κ' ἐδέν σ' οἴησει δῶμα Νηρηΐδος τόδε,
 ἐ βωμὸς, ἐδὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανεῖ.
 ἦν δ' ἔν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλη,
 δεῖ σ', ἀντὶ τῶν περὶν ὀλβίων Φρονημάτων,
 πῆξαι τᾶπεινῶ, πασασεῖν τ' ἐμὸν γόνυ, 165
 σαίρειν τε δῶμα τ' ἐμὸν, ἐκ χρυσηλάτων
 τειχεῶν χερὶ ἀπείρυσαν Ἀχελῶος δρόσον,
 γυνῶνά θ' ἰν' εἶ γῆς· ἐ γάρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε,
 ἐ Πριάμος ὁ ζαχρυσὸς, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
 εἰς τῷτο δ' ἦκεισ ἀμαθίας, δύσλυε σὺ; 170

154. Sic Lafc. et MSS. Paris. apud Mufgravium. Brunckii Membranæ cum Fl. τοιοῦτ' ἀνταμέβομαι. Aldus τοιοῦτ' ἀμείβομαι.

158. Hesychius: 'Ακύμων' εἴρεα, ἄτικνος, ἄτοκος, μὴ γεννώσα, μὴ ἔχουσα κύημα.

163. Lafc. ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν, et sic A. teste Brunckio. θεῶν τίς σ' ἢ βροτῶν Ald.

167. Sic MSS. Lafc. περισσείρησαν Ald.

168. τὰδε. Similiter usurpat Thucydides VI. 77.—ἐ ξετραφίντες βουλόμεθα προθυμότερον δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι ἐκ Ἴωνος τὰδε εἰσὶν, ἐδ' Ἑλλησπόντιοι, καὶ νησιῶται—ἀλλὰ Δαρειῖς—.

169. Ita emendavit Marklandus ad Suppl. 109. Edd. et MSS. ἐ Πριάμος ἐδὲ χρυσός.

ἢ παιδὶ πατρὸς, ὅς σὸν ἄλυσεν πόσιν,
 τολμᾶς ζυεύδειν, καὶ τέκν' αὐθέντας πάρα
 τίκτειν· τοῖδ' ἔτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
 πατὴρ τε θυγατρὶ, παῖς τε μητρὶ μίγνυται,
 κόρη τ' ἀδελφῶν· ἀλλὰ φόνος δ' οἱ φίλτατος 175
 χαρῆσι· καὶ τῶνδ' ἔδεν ἐξείργει νόμος.
 ἀ μὴ παρ' ἡμᾶς εἰσφέρῃ· ἔδε γὰρ καλὸν
 δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἐν ἡνίας ἔχειν·
 ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
 σέργυσιν, ὅσιν μὴ κακῶς οἰκεῖν ἔλεει. 180

ΧΟ. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφου,

180. *φέργυσιν, ὅσιν.* Tironibus non omnino inutile erit subiecta oculis habere nonnulla hujus constructionis exempla. Locum igitur ex Eustathio ad II. Γ. p. 415 = 314, 13. etfi paullo longiorem, integrum apponam. Ζεῦ πάτερ, "Ἰδ' ἔδεν μεδίον, κύδισι, μίγισι, 'Ἡλῖος δ', ὅς παντ' ἐφορᾷ, ἔ παντ' ἰκαυέεις, Καὶ σὸς αἰμαὶ, ἔ γαῖα, ἔ οἱ ὑπὲρθε καμόντας 'Ανθρώπους τίνοσθον ὅ τις κ' ἰσίορκον ἠμόσση, 'Τμίς μάρτυροί ἐσι, φυλάσσειτι δ' ἔρκια πιστά.] 'Ἰσίον δὲ, ὡς τὸ, 'Ἡλῖος ὅς παντ' ἐφορᾷ, 'Αττικῶς εἴρηται ἀντὶ τῆ, ὡ ἦλιε, ὁποῖον σὸν ἄλλοις ἔ τὸ, Τράγος γίνεοι ἀρα πενθῆσαι σὺγε (Æichylus apud Plutarchum II. p. 86. F.) ἀντὶ τῆ, ὡ τράγι πάνυ ἐσρήση γενεῖου εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις. Καὶ ὅτι σύνηδης Ὀμηρῶ σχῆμα, τὸ ἐκ πληθυντικῆς καταβαίνειν εἰς ἰνικόν, οἶον, ἔ τὸ, 'Ανθρώπους τίνοσθον ὅ τις κ' ἰσίορκον ἠμόσση' ἐκ γὰρ τῆ, ἀνθρώπους, εἰς τὸ, ὅ τις, μετέβη, διότι ἐ πάντες οἱ καμόντες ἤτοι θανόντες, καλύζονται, ἀλλ'

ὁ κακός. Τοῦτο σὸν ἄλλοις μερίσι καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, τὸ (Hec. 363.) διαποτῶν ὤμων τύχοιμι, "Ὅσις μ' ἀνήσεται, ἔ τὸ, (Med. 225.) Δικὴ γὰρ ἄκ ἔσιν ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν, "Ὅσις πρὶν ἀνδρὸς σπλάσχνον ἐκμάθη σαφῶς, Στυγί. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ, (Aj. 769.) τὰ περισσὰ κἀνόνητα σώματ'α Πίπτεν βαρεῖαις πρὸς Διῶν δυσπραξίαις, "Ἐφασχ' ὁ μάντις, ὅσις ἀνθρώπου φύσιν γελῶς, ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπων φρονεῖ. Posterius exemplum ex ipso Sophocle paullo plenius describere placuit. Eustathius tantum habet σώματα, πάσχει, τὸ δὲ τι ὅσις ἀ. φ. &c.

181. *Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφου.* "Hoc mihi ne Græcum quidem videtur. Stobæus LXXI. p. 432, 14. citat ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν φρονέος. Grotius p. 380. dum reddit *Natum invidere est omne fæmineum genus, videri queat legisse:* 'Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν γίνος. Scripserat, opinor, Euripides, 'Ἐπίφθονον τὸ χρῆ-

καὶ ζυγγάμοισι δυσμενὲς μάλις' αἰεί.

AN. Φεῦ, Φεῦ,

κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ
τὸ μὴ δίκαιον ὅσις ἀνθρώπων ἔχει.

ἐγὼ δὲ παρβῶ, μὴ τὸ δαλεῦναι με σοὶ 185

λόγων ἀπώσῃ, πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα,

ἦν δ' αὖ κρατήσω, μὴ πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβειν.

οἱ γὰρ πνεόντες μεγάλα τὰς κρείσσας λόγους

παιρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο.

ὅμως δὲ ἑμαυτῷ εἰ παρδῶσ' αλώσομαι. 190

εἶπ', ὦ νεῆνι, τῷ σ' ἐχεγγύω λόγῳ

πειθεῖσ' ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων ;

ὡς ἡ Λάκαινα τῆς Φρυγῶν μείων πόλις,

τύχη θ' ὑπερθεῖ, καμ' ἐλδοθέραν ὄρεῖς ;

ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφραγῶντι σώματι, 195

πόλεως τε μεγέθει, καὶ φίλοις ἐπηρμένῃ,

οἶκον καταχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σῆ θέλω ;

πότερον ἢ αὐτῇ παῖδας ἀντὶ σῆ τέκω

δέλως, ἑμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφορκίδα ;

ἢ τὰς ἐμὰς τις παῖδας ἐξανέξεται 200

Φθίας τυράννης ὄντας, λὺ σὺ μὴ τέκης ;

Φιλῆσι γὰρ μὲν Ἕλληνας· Ἐκτορός τ' ἄπο,

αὐτῇ τ' ἀμαυρῶ, καὶ τύραννος ἦν Φρυγῶν.

μα θηλειῶν ἴφν." Valckenærius ad
Phoen. 206. Hanc emendationem
recepit Brunckius.

183. ἰν δὲ τῷ νέῳ Stobæus Grotii
p. 201. et MS. Paris.

193. τῆς Φρυγῶν. Emendavit Sea-
liger. Edd. MSS. τῶν Φρυγῶν. Mox
τύχη in Dativo Aldus.

197. πλούτου τε μεγέθει Brunckius
ad Sophoclis Aj. 130.

ὅσα ἐξ ἐμῶν σε Φαρμάκων συγῆ πόσις,
 ἀλλ' εἰ ζυεῖναι μὴ ἴπιτηδέα κυρεῖς. 205
 Φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· ἔ τὸ κάλλος, ὦ γυναι,
 ἀλλ' αἰ ῥεταῖ τέρπασσι τὲς ζυευενέτας.
 σύ δ' ἦν πικριδῆς, ἡ Λάκαινα μὲν πόσις
 μέγ' ἔσι, τὴν δὲ Σκῦρον ἔδαμῃ τίθης,
 παλατῆεις δ' ἐν ἔπαλατῆσι, Μενέλεως δέ σοι 210
 μέζων Ἀχιλλέως· ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις.
 χρῆ γὰρ γυναικα, καὶν κακῶ πόσει δοθῆ,
 σέργειν, ἀμιλλάν τ' ὅσα ἔχειν Φρονήματος.
 εἰ δ' ἀμφὶ Θρήκην, χιόνι τὴν κατάρρυτον,
 τύραννον ἔχεις ἀνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχος 215
 δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνῆρ κοινόμενος,
 ἔκτεινας ἀν τὰσδ'; εἴτ' ἀπλησίαν λέχους
 πάσαις γυναιξὶ παρσιθεῖσ' ἀν εὐρέθης.
 αἰχρόν γε· κάποι χεῖρον δρσένων νόσον
 ταῦτῳ νοσῶμεν· ἀλλὰ πρῶστημεν καλῶς. 220
 ὦ φίλταθ' Ἐκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὺ χάραν
 σοὶ καὶ ζυήρων, εἴ τι σε σφάλοι Κύπρις·
 καὶ μασὸν ἦδη πολλάκις νόθοισι σοῖς

208. εἴ τι κρισῆς Lasc. et paullo post μίζων.

212. χρῆ Sic Lasc. MSS. χρῆν Ald.

216. κοιμώμενος Lasc. Menander apud Strabonem VII. p. 297. Πάντες μὲν οἱ Θρᾶκις, μάλιστ' οἱ Γίται Ἡμίς ἀπάντων, ἔ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι Ἐκιδεν εἶναι τὸ γένος, ἔ σφῶδρ' ἐγκρατεῖς Ἐσμέν.—Γαμῖ γὰρ ἡμῶν ἔδδ' εἶς, εἰ μὴ δίκ' ἦ

"Ἐνδεκα γυναικας, δωδεκ' ἢ πλείους τι-
 νίς. "Αν τίτταρας δ' ἦ πέντε γιγαμη-
 κῶς τύχη Καλαστροφῆς τις, ἀνυμναιος,
 ἄθλιος, "Ανυμφος αὐτος ἐπικαλιτ' ἐν
 τοῖς ἐκιδ'.

219. χεῖρον. Ita Brunckius ex A. χείρον' Ald. Deinde ἀνθρώπων Fl. P. Lasc. schol. ανων D. E.

222. σφάλλοι A.

- ἐπέαχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίλω πικρὸν.
καὶ ταῦτα δρώσα, τῇ ῥετῇ προσηγόμην 225
πόσιν· σὺ δ' ἐδὲ ρανίδ' ὑπαιθρίας δρώσα
τῶ σῶ προσίζειν ἀνδρὶ δειμάνεσ' ἑᾶς.
μὴ τὼ τεκῆσαν τῇ Φιλανδρεία, γυναί,
ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν ἢδ' μητέρων
Φεύγειν τρέπες χρῆ τέκν', ὅσοις ἔνεσι νῆς. 230
- XO. δέσποιν', ὅσον σοι ραδίως παρέρχεται,
τοσόνδε πείθεσθαι τῆδε συμπεῖναι λόγοις.
- EP. τί σεμνομυθεῖς, κείσ ἀγαῶν ἔρχαι λόγων,
ὡς δὴ σὺ σώφρων, τὰμὰ δ' ἔχει σώφρονα;
- AN. ἔκην ἔφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις. 235
- EP. ὁ νῆς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γυναί.
- AN. νέα πέφυκας, καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρει.
- EP. σύ δ' ἐ λέγεις γε, δρᾶς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.
- AN. ἔκουν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρει;

224. ἰνδοῖν. Sic A. B. Fl. P. Lasc.
Recte. Nam in prima (ω) et in tertia
conjugatione contractorum (ου) ωην
non ωην inflectunt Attici. Vide Pier-
sonum ad Moerin pp. 117. et 325.
Maittaurium de Dialectis p. 60, 61.
ἰνδῶν Ald.

228. Φιλανδρεία. Hermogenes περὶ
δριμύτητος p. 123. ed. Ald. 332. ed.
Crispin. Ὁ Σοφοκλῆς δὲ ΦΙΛΑΝΔΡΟΝ
σου τὴν Ἀταλάντην εἶπε διὰ τὸ ἀσπά-
ζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι, ἡμῶν πάλιν
ἐπ' ἄλλου πράγματος ταπτόντων ταῦνο-
μα ταῦτο, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Φιλανδρω-
πίας. Καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ διὰ τοι-
ῦτόν ἐστι. Μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ Φιλανδρείᾳ

γυναί· Τριεβάλης, φησὶ σχεδὸν γὰρ τὴν-
αντίον νῦν ἢ λέγεις αὐτὴ σημαίνει ἢ τῆς
Φιλανδρίας, ἢ ἥπερ ἡμεῖς εἰδάμεν χρῆ-
σθαι· τὴν γὰρ ἀκολασίαν βούλεται νῦν
δήπου σημαίνει ἢ τὸ μοιχεύεσθαι.

230. ὅσοις. Sic P. οἷσιν Lasc. οἷς
Ald.

231. προσίσταται A. B. P. Lasc.
236. Aristophanes Ran. 105. Μὴ
τὸν ἐμὸν οἶκει νῦν ἔχεις γὰρ οἶκιαν. Ubi
Scholiastes: ἢ τῷτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρο-
μάχῃ, Μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νῦν, ἐγὼ γὰρ
ἀρκίω.

239. οἴκων. Ita Scaliger. ἔκ αὐ Fl.
A. ἔκ ἄν edd. ἀλγήσης B.

- EP. τί δ' ; ἔ γυναιξὶ τῶντα πρῶτα πανταχῆ ; 240
 AN. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μὴ, ἔ καλά.
 EP. ἔ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῆμεν πόλιν.
 AN. κακῆί τὰ γ' αἰσχρὰ κἀνθάδ' αἰσχύνῃν ἔχει.
 EP. σοφῆ, σοφῆ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
 AN. ὄρῃς ἀγαλμα Θετίδος εἰς σ' ἀποελέπον ; 245
 EP. μισθὸν γε πατρίδα σὺν Ἀχιλλέως Φόνῳ.
 AN. Ἐλένη νιν ὄλεσ', οὐκ ἐγὼ, μήτηρ γε σή.
 EP. ἧ καὶ πρόσω γδ' τῶν ἐμῶν ψύσεις κακῶν ;
 AN. ἰδὲ σιωπῶ, κἀπιλάζυμαι τόμα.
 EP. σκῆϊνο λέξον, ἔπερ ἔνεκ' ἐσάλην. 250
 AN. λέγω σ' ἐγὼ νῦν οὐκ ἔχειν, ὅσον σε δεῖ.
 EP. λέγεις τόδ' ἀγνὸν τέμενος ἐναλίας θεῶ ;
 AN. εἰ μὲν θανεμαί γ'· εἰ δὲ μὴ, ἔ λέγω ποτέ.
 EP. ὡς τῆτ' ἄραρε, κὲ μένω πόσιν μολεῖν.
 AN. ἀλλ' ἔδ' ἐγὼ μὴν πρῶθεν σκιδῶσω μέ σοι. 255
 EP. πῶρ σοι προσοίσω, κὲ τὸ σὸν προσκέψομαι.
 AN. σὺ δ' ἔν κἀταιθε· θεοὶ γὰρ εἴσονται πέδε.
 EP. καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόναις.
 AN. σφάζ'· αἱμάτε θεῶς βαρμὸν, ἧ μέτεισί σε.
 EP. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα, κὲ σκληρὸν θράσος, 260

240. πανταχῆ A. B. D. E. Fl. Lasc.
 πανταχῆ Ald. πρῶτα ταῦτα Lasc.

241. καὶ καλῶς γε χ. A. Fl. et in
 fine ἔ καλῶς B. D. E. Fl. P. Lasc.

245. εἰς σ' ἐπιελέπον A.

246. πατρίδαν Lasc.

247. μήτηρ δὲ σή Lasc.

253. εἰ μίν. Ita A. editi εἰ μή.

254. ὡς τῆτ' ἄραρ' ἔκ ἔ μινῶ A. unde
 efficit Brunckius, ὡς τῆτ' ἄραρ' ἔν ὀ
 μινῶ. Ald. Lasc. ἔρηρη.

255. ἐγὼ μὲν Ald.

256. πόσιν προσκέψομαι ed. Brunck.

257. τόδε A.

259. αἱμάτε. Sic MSS. Lasc. αἶ
 ματος Lasc.

ἐγκαρτερεῖς δὴ Θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
ἐκ τῆσδ' ἐκῆσαν ἐξαναστήσω τάχα·

τοιόνδ' ἔχω σε δέλεαρ· ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρύψω· τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημαίνει τάχα.

κάθισ' ἐδραία· καὶ γὰρ εἰ πέραζ' σ' ἔχει 265

τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,
πρὶν, ᾧ πέποιθας, παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.

AN. πέποιθα· δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων
ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκαταστήσά τινα,

ἀ δ' ἔς' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω, 270

οὐδείς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω
κακῆς· τοσῶτον ἐσμὲν ἀνθρώποις κακόν.

XO. ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπήρξεν, 275
Ἰδαίαν εἰς νάπαν ὅτ' ἦλθ' ὁ

Μαίας τε καὶ Διὸς τόκος, 275

τρίπυλον ἄρμα δαιμόνων

266. μόλυβδος. Ita A. vide Mærin cum notis Sallierii et Pierfoni p. 257. Ald. et Lasc. μόλιβδος.

267. ᾧ. Sic A. B. Fl. P. Lasc. ὃν Ald. dein παῖδ' Ἀχιλλέως μαλεῖν Fl.

269. Ita Aldus. βροτοῖσιν A. B. D. E. et Lasc. qui et θεῶν omittit. βροτοῖσι Fl. βροτοῖσι θεῶν καταστήσαι Stobæus p. 432, 17. ut conjecit Mufgravius.

272. τοσῶτον. Ita A. Fl. apud Valckenær. ad Ph. 1321. et Stobæus. τοῖστων Ald.

274. Ita Mufgravius. ὅτ' Ἰδαίαν εἰς

νάπαν ἦλθ' ὁ Ald. Lasc. ἦλθιν A. ἦλθιν ὁ B. Fl.

275. Sic MSS. Lasc. τῆς Μαίας— γόνος Ald.

276. Hefychius: Ζιῦγος τριπύρου· Εὐροπίδης Ἐριχθίδι· καὶ Σοφοκλῆς Σισύφω· Χαρίτων τριζύγων. Ἀριστοφάνης Ὀραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζιῦγος ἔθηκε· ζιῦγος τριπύλου. Παράδοται δὲ, ὅτι ἔ· τριζύγοις ἄρμασι τινεὶ ἐχρήσαντο ἔ· ὅτι τάσσοσι τὸ ζιῦγος ἐπὶ γ' ἔ· δ'. Simili καταχρηστί h. l. ufus est poeta. Adde Helen. 363. τριζύγοις θεαῖσι.

- ἄγων τὸ καλλιζυγές,
 ἔρδι συγερᾶ
 κεκαρυθμένον εὐμορφίας,
 σαθρὸς ἐπὶ βέτα, 280
- βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν,
 ἔρημόν θ' ἐσιᾶχον αὐλάν.
 ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλοκόμον νάπος ἦλθον, ἀντισρ. α'.
 ἔρειαν πιδάκων ἐνίφαντ'
 αἰγλᾶντα σώματ' ἐν ροαῖς 285
 ἔβαν δὲ Περαιμίδα, ὑπερ-
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων *Heim. εὐ*
 παραβαλλόμενα.
 Κῦπρις εἶλε λόγοισι δολίοις,
 τερπνοῖς μὲν ἀκῆσαι, 290
 πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίε Φρυγῶν πόλει
 πελαίνα, περγάμοις τε Τροίας.

281. βοτῆρ' ἀμφὶ Brunckius ex A.
Idem in Antistrophico βίου σύγχυσι
edidit.

283. ἔλυθον MSS. Lasc. in seq. οὐ-
ρεῖαν A. B. Fl. εὐρεῖαν D. ὄρειαν Lasc.
ὄρειαν Ald. Mox ἐνίφαν B. D. Fl.
ἐνίφαντ' A. νίφαντο Ald. Lasc.

284. αἰγλᾶντα. Ita Musgravius.
Ipso citante Pind. Pyth. II. 19. αἰ-
γλᾶντα τίθησι κόσμον. Etymologus
M. p. 29, 2. Αἰγλῆντα ἀπὸ τῆ αἰγλη,
αἰγλήεις, αἰγλήεντα, ἢ αἰγλῆντα κατὰ
κρᾶσιν. Editi et MSS. αἰγλαίντα.
Dein σώματα ροαῖς Lasc.

285. ἔβαν δέ. Sic MSS. Lasc. τε
Ald.

287. σωφρόνων E.

288. παραβαλλόμενα. Sic Lasc. et
MSS. In B. D. παραβαλλόμενα δὲ
superfcripto ων, cum 'Αττικῶς in mar-
gine. παραβαλλόμενα Ald.

289. λόγοις αἰμύλοις vel αἰόλοις con-
jicit Musgravius, et hoc edidit Brunc-
kius.

290. τέρπεις μὲν ἄγασσα conjicit
Musgravius. τέρπειν μὲν ἄγασσα edidit
Brunckius.

εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν, τροφὴ β'.

ἄτις τέκεν ποτὲ Πάριον,

πρὶν Ἰδαῖον κατοικήσαι λέπας, 295

ὅτε νιν ἄρ' αἰθερῶν δάφνας

βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,

μεγάλαν Περάμω πόλεως λάβαν.

τίν' οὐκ ἐπῆλθε; ποῖον οὐκ ἐλίετο

δαμογερόντων βρέφος Φονεύειν; 300

ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν ἀντιτροφὴ β'.

δέλιος, ἔτε σὺ, γύναι,

τυράνων ἔχες ἂν δόμων ἔδραν

παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινὸς

πόνος, οὓς ἀμφὶ Τροίαν 305

δεκέτις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·

λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὐποτ' ἐξελείπετο,

κ' τεκείων ὄρφανοὶ γέροντες.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλης δόμους

λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπέξέθες. 310

σὲ μὲν γὰρ ἦνυχαις θεῶς βρέτας σῶσαι τόδε,

293. κεφαλὰν sic A. Lasc. κεφαλᾶς
Ald.

294. αἰ τεκῆσά νιν Πάριον MSS. Lasc.
μοκ κατοικήσαι A.

301. ζυγὸν A. B. D. Fl. ἦλθε A.

302. δέλιον B. D. δέλιον οὐτ' ἂν σὺ
Fl. δέλιος γ' ἔτ' ἂν σὺ Lasc. E. δ' ἔτ'
ἂν σὺ A. B.

303. τυράνων τάνδ' ἔχεις E. P. τυ-
ράνων τάνδ' ἔσχεις Lasc. dein ἔδρας
MSS. et Schol. ἔδραν Ald. Lasc.

305. πόνους, μόχθους A.

307. Sic B. P. Lasc. ἔκ ἂν Ald. οὐ
πάποτ' A. οὐποτ' ἂν ἔρημ' E.

311. Σὶ sic MSS. et Lasc. σὺ Ald.
ἦνυχαις Lasc.

τῆτον δὲ τῆς κρύφαντας· ἀλλ' ἐΦευρέθης
ἦσον Φρονῆστα τῆδε Μενέλεω, γυναίκα.

καὶ μὴ τόδ' ἐκλιπῆσ' ἐρημώσεις πῆδον,
ὄδ' ἀντὶ τῆ σῆ σάματος σφαγήσεται.

315

Ταῦτ' ἔν λογιζέσθαι, πότερα καταθανεῖν θέλεις,
ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὑπερ,
λὺ εἰς ἔμ', εἰς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις.

AN. ὦ δόξα, δόξα, μνῆμοισι δὴ βροτῶν

οὐδὲν γεγῶσι βίοντον ὄγκωσας μέγα.

320

εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἔσ' ἀληθείας ἄπο,
εὐδαιμονίζω· τῆς δ' ἀπὸ ψεύδων, ἔχων
οὐκ ἀξιώσω πᾶν τύχη Φρονεῖν δοκεῖν.

σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ

Τροίαν ἀφείλας Πριάμον, ὦδε Φαῦλος ὢν;

325

ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων

τοσόνδ' ἐπνευσας, καὶ γυναικὶ δυσυχεῖ

δέλη κατέστης εἰς ἀγῶν'. ὅσκι ἀξιώ

ἔτ' ἔν σε Τροίας, ἔτε σῆ Τροίαν ἔτι.

ἔξωθεν εἰσιν, οἱ δοκῶντες εὖ Φρονεῖν,

330

312. Sic MSS. Lafc. τῆτόν τε ἔ κ. Ald.

320. μέγα. Sic A. prout emendavit Valckenærius ad Herodotum p. 418, 52. Editi habent μέγα cum Boethio de Consol. III. 6. In 321. ἀπὸ correxit Valckenærius, in 322. Reiskius. Edd. et MSS. utrobique ὑπό.

326. ἀντίπαιδος. Ita MSS. con-

junctim. Gl. in B. D. νεοσέρας, παιδικὴν ἡλικίαν ἐχούσης. Ald. ἀντὶ παιδός.

330. Hæc Euripidea in illos transtulit Menander, qui aliis fortunati viderentur, vocibus εὖ φρονεῖν substitutus tantum εὐτυχεῖν: ad illud enim exemplum versus alter restituendus est apud Stobæum p. 558, 42. Fragm. ed. Clerici p. 248. Valckenærius ad Hippol. 956.

λαμπροί· τὰ δ' ἔνδον, πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
πῶλύ εἴ τι πᾶλ᾽ ἔω, τᾶτο δ' ἰσχύει μέγα.

Μενέλαε, Φέρε δὴ, Διαπερσάνωμεν λόγους.

τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ, καὶ μὴ ἀπάλεσε·

μιαίφονον μὲν σέκετ' ἂν φύγοι μύσος.

335

ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνισί

φόνον· τὸ σπυδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρέος.

ὡ δὲ ἐν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,

τὸν παῖδά μὲ κτενεῖτε; κατὰ πῶς πατήρ,

τέκνη θανόντος, ραδίως ἀνέξεται;

340

ἔχ' ὦ δὲ ἄναδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ.

ἀλλ' εἰσιν οἱ χρεῖ· Πηλέως γὰρ ἄξια

πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.

ᾧσει δὲ σὺ παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δὲ, ἐκδιδὼς

ἄλλω, τί λέξεις; πότερον ὡς κακὸν πόσιν

345

φεύγει τὸ τούτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.

γαμῆ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἄναδρον ἐν δόμοις

χῆραν καθεξείεις πολίον; ὦ τλήμων ἄνερ,

κακῶν τσατάων ἔχ' ὄρας ὑπερρύοας;

πόσας δὲ ἂν εὐνάς θυγατέρ' ἠδικημένω

350

βέλοισι ἂν εὐρεῖν, ἢ παθεῖν ἀ γὰρ λέγω;

h. a. 41

332. Hunc versum spurium esse censet Brunckius.

336. Emendat Musgravius: 'Ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τὸνδ' ἀγωνισί φόνον, τὸ σπυδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει, κλέος. Sic edidit Brunckius.

339. κτανεῖτε A. ed. Brunckii.

342. Sic Lasc. et Parisienses præter P. Πηλέω γὰρ Fl. Πηλέως τε γὰρ Ald.

346. ἀλλὰ ψεύσεται. Vide Porfoni Supplementum præfationis ad He-cubam p. xxxvii.

350. δ' omittit A. ed. Brunckii.

- ἔχρη' πὶ μικροῖς μεγάλα ποροῦσιν κακὰ,
 ἔδδ', εἰ γυναῖκες ἐσμὲν ἀτηρὸν κακὸν,
 ἄνδρας γυναῖξιν ἑξομοιᾶται Φύσιν.
 ἡμεῖς γδ', εἰ σὺ πᾶσι Φαρμακεύομεν, 355
 καὶ νηδιῷ ἑξαμβλῆμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες, σὺκ ἄκοντες, ἔδδ' βῶμιοι
 πωτνᾶντες, αὐτοὶ τῷ δίκλῳ ὑφέζομεν
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν σὺκ ἐλάσωνα
 βλάβην ὀφείλω, πρῶσιθᾶσ' ἀπαιδίαν. 360
 ἡμᾶς μὲν ἔν τοιοῖδε· τῆς δὲ σῆς Φρενός
 ἐν πᾶ δέδοικα· Διὰ γυναικίαν ἔριν
 καὶ τῷ πάλαιαν ὄλεσας Φρυγῶν πόλιν.
 ΧΟ. ἄγαν ἔλεξας, ὡς γυνή, πρῶς ἄρσενας,
 καὶ σὺ τὸ σῶφρον ἑξετόξευσε Φρενός. 365
 ΜΕ. γύνα, πᾶδ' ἐσι σμικρὰ, καὶ μοναρχίας
 σὺκ ἄξι, ὡς Φῆς, τῆς ἐμῆς, ἔδδ' Ἑλλάδος.
 εὔ δ' ἰδ', ὅτις τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,
 τῆτ' ἔδδ' ἐκάσῳ μείζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.
 καὶ γὰρ θυγατρὶ, μεγάλα γδ' κέρνα πᾶδε 370
 λέχῃς σέρεσται, ζύμμαχος καθίσταμαι.
 τὰ μὲν γδ' ἄλλα δεύτερ', ἀν πάσῃ γυνή·

362. πᾶ. Ita Brunckius post Mufgravium. Caeteri σᾶ.

363. πόλιν Φρυγῶν A.

364. Ita A. Lasc. ἄγαν γ' Ald.

365. ἐκτετόξευται Lasc. in marg. Hesychius ἑξετόξευσε· ἑξίπιοσι. Suidas Ἐκτετόξευσθαι ἑκκινῶσθαι ἀνηλῶσθαι. Ἐπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ

τοξείᾳ ἀναλισκόντων τὰ βίβλη. Ἀριστοφάνης Πλούτων' (34.) τὸν ἐμὸν ἰδὴ νομίζον ἐκτετόξευσθαι βίον.

369. Ridet Eubulus Athenæi II. 63. D.

372. Ita correxit Mufgravium. Aludus cum Stobæo LXXIV. p. 325. ed. Grotii. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, δεύτερ' αὖ

ἀνδρὸς δὲ ἀμαρτάνεισ', ἀμαρτάνει βίη.
 δέλων δ' ἐκείνον τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεῶν,
 καὶ τῶν ἐπέειπε τὰς ἐμὰς, ἡμᾶς τε πρὸς. 375

Φίλων γὰρ ἔδεν ἴδιον, οἴτινες Φίλοι
 ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τὰς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
 τὰ μ' ὡς ἄριστα, Φαῦλός εἰμι, καὶ σοφός.
 ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς 380
 ὡς, λὺ θάνης σὺ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον,
 σὲ δ' ἔθελόσης καταθανεῖν, τόνδε κτενῶ.

δυοῖν δὲ ἀνάγκη θετέρῳ λιπεῖν βίον.

AN. οἴμοι πικρὰν κλήρωσιν, αἵρεσίν τέ μοι
 βίη καθίστης· καὶ λαχῆσά γ' ἀφ' ἑλπίας, 385
 καὶ μὴ λαχῆστα, δυσυχῆς καθίσταμαι.

ᾧ μεγάλα πρῶτων αἰτίας μικρὰς πέρι,
 πιδεῖ τί· κἀνεὶς μ' ἀντὶ τῆ; ποῖαν πόλιν
 πρῆδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
 ποῖον δ' ἔπρησα δάμ'; ἐκοιμήτην βίη 390

ζυῖο δεσπότησι· κατ' ἐμ', ἔκείνον κτενεῖς,
 τὸν αἴτιον τῶνδ'; ἀλλὰ τί μ' ἄφεις,
 πρὸς τί μ' τελούτι, ὑτέραν ἔσαν, φέρει;
 οἴμοι κακῶν τῶνδ'· ᾧ τίλαιν' ἐμὴ πατρίς.
 ὡς θανά πύχων· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρήν, 395
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε περατέαται διπλοῦ;

πάσχει γ. Sed πάσχη fuppeditant
 A. B. E. P. Lasc.

382. κτενῶ A. Lasc. κτανῶ Ald.
 394. ἰμοὶ Lasc.

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; πρὸς τί χρῆ βλέπειν;
 πρὸς τὰς παρέσας, ἢ παρελθούσας τύχας;
 ἥτις σφαγὰς μὲν Ἴκτορος τροχιδάτας
 κατεῖδον, οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρᾶμενον, 400
 αὐτὴ δὲ δέλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
 κόμης Ἰππιπασθεῖο· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, Φονεύσιν Ἴκτορος νυμφεύομαι.
 ἀπὲρ τί ταῦτα δύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
 σὺκ ἐξιμάζω, καὶ λογίζομαι κακά; 405
 εἰς πᾶσις ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίαι·
 τῆτον κτανεῖν μέλλουσιν, οἷς δοκεῖ τάδε.
 εἰ δῆτα, τέρμῃ γ' ἔνεκ' ἀθλίαις βίαι.
 ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται
 ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ γινεῖν ὑπὲρ τέκνων. 410
 ἰδὲ περιλείπω βωμόν· ἠδὲ χεῖρα
 σφάζειν, Φονεύειν, δαίν, ἀπαρτῆσαι δέρην.
 ᾧ τέκνον, ἢ τεκῆσά σ', ὡς σὺ μὴ γάνης,
 εἴχω πρὸς ἄδην· ἦν δ' ὑπεκδράμης μόρον,
 μέμνησο μητρὸς, οἷα τλάσ' ἀπωλόμην, 415
 καὶ πατρὶ τῷ σῶ, Διὶ Φιλημάτων ἰὼν,

397. Versus sequentes hoc ordine collocantur in edd. ante Musgravianam: ἀπὲρ—ἐκ ἐξιμάζω—ἥτις—κατεῖδον—αὐτὴ—κόμης—Φθίαν—τί δῆτ'—πρὸς τὰς—

402. ἐπισπασθεῖο' sic A. B. D. cum Pierfano Verif. p. 73. ἀποσπασθεῖο' Aldus. in seq. φονεῦσι & Aldus.

404. τί ταῦτα δύρομαι. Ita Porfonus ad Hec. 734. vide etiam ad Med.

160. Edd. MSS. οὐδύρομαι.

407. κτανεῖν. Sic A. Fl. Lafc. Aoristum verbo μέλλειν recte subjungit monuit Porfonus. κτανεῖν Ald.

408. οὔνεκ'. Sic MSS. Lafc. εἶνεκ' Ald.

412. Ἀπαρτῆσαι χεῖρας, διασῆσαι. Hefychius.

414. ὑπεκδράμης Fl. apud Valckenær. ad Phœn. 581.

δάκρυά τε λείβων, καὶ περιπτύσων χέρας,
λέγ' οἱ ἔπραξα· πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἴω
ψυχὴ τέκν'. ὅσις δ' αὐτ', ἄπειρος ὦν, ψέγει,
ἦσον μὲν ἀλγεῖ, δυσυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ. 420

ΧΟ. ὦκτεῖρ' ἀκέσασ'. οἴκτρε γὰρ τὰ δυσυχῆ
βροτοῖς ἅπασι, κὰν θυραῖος ὦν κυρῆ.
εἰς ζύμβασιν δ' ἐχρῆν σε σὴν γε παῖδ' ἄγειν,
Μενέλαε, καὶ πλώδ', ὡς ἀπαλλαχθῆ πόνων.

ΜΕ. λάξεσθέ μοι τῆσδ', ἀμφελίζαντες χέρας, 425
δηῶες· λόγος γὰρ ἐφίλος ἀκέσεται.
ἐγὼ σ', ἴν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
πρῆτεινα παιδὸς θάνατον, ὧ σ' ὑπήγαγον
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν πῆς ἐμῶς Ἰππύφαγιώ.

καὶ τὰμφί σῃ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίτασο· 430
τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τῆδε, παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
ἦν τε κτανεῖν νιν, ἦν τε μὴ κτανεῖν θέλω.
ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἶκος τέσδ', ἴν' εἰς ἐλευθέρους,
δέλη γεγῶσα, μήποδ' ὑβρίζειν μάθης.

ΑΝ. οἴμοι· δόλω μ' ὑπῆλθες· ἠπατήμεθα. 435

ΜΕ. κήρυσθ' ἅπασιν· ἐ γὰρ ἔξαρνέμεθα.

418. δ' delet Brunckius.

419. ψέγει Stobæus LXXVI. p.
329. Grot. λέγει. Hoc addas iis quæ
congeffit Valckenærius ad Phœn.
207. Boëthius de Consol. III. 6.
Euripidis mei sententiam probò, qui ca-
rentem liberis infortunio dixit esse fe-
licem.

421. ἀκέσασ'. Ita Lasc. ἀκέσας.

Ald et supra δυσυχῶν σ'.

423. Ita A. teste Brunckio. *σε σὴν*
παιδὸς ἐβάγειν B. D. Fl. Lasc. probante
Valckenærio ad Ph. 965. δι' *χρῆ σε εἰ*
σὴν παιδὸς ἄγειν Ald.

427. Correxuit Brunckius ad Orest.
653. Edd. ἐκλίπησ.

432. Sic Aldus. *κτανεῖ νιν* Lasc.
κτανεῖ νιν, ἦν τε μὴ κτείνειν A. ed. Brunck.

- AN. ἦ τῷτ' ἐν ὑμῖν, τοῖς παρ' Εὐρώτα, σοφά ;
 ME. καὶ τοῖς γε Τροία, τὲς παθόντας ἀνδρῶν.
 AN. πὰ θεῖα δ' ἔ θεῖ, ἔδ' ἔχειν ἠγῆ δίκην ;
 ME. ὅταν τάδ' ἦ, τότε οἴσομεν· σὲ δὲ κτενῶ. 440
 AN. ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ἀπὸ πτερῶν ἀπάσας ;
 ME. ἔ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἦν θελή, δώσω κτενεῖν.
 AN. οἴμοι· τί δῆτά σ' ἔ κατ' ἀσένω, τέκνον ;
 ME. ἔκην θρασυαῖά γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει.
 AN. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν, 445
 Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βελευτήρια,
 ψυδῶν ἀνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
 ἐλικτῆ, κέδεν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέρειξ
 φρονεῖντες, ἀδίκως εὐνοχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα.
 τί δ' ἔσσι ἐν ὑμῖν ἔσιν ; ἔ πλεῖστοι φόνοι ; 450
 ἔσσι αἰχροκερδεῖς ; ἔ λέγοντες ἄλλα μὲν
 γλώσση, φρονεῖντες δ' ἄλλ', ἐφθέρωσκεθ' αἰεῖ ;
 ὄλοισθ'· ἐμοὶ δὲ θάνατος ἔχ' ἔτω βαρὺς,
 ὡς σὲ δέδοκται· κείνα γάρ μ' ἀπάλεσεν,
 ὅθ' ἦ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν, 455
 πόσις θ' ὁ κλεινός, ὅς σε πολλάκις δορεῖ

439. Reiskii emendationem ἰλιῶν
 ὁ ἠγῆ probat Jacobus, citans Hera-
 clid. 940. Soph. El. 528.

440. τὸδ' ἦ, τὰδ' A. B. D. Fl.

441. ἀπὸ πτερῶν. Ita Pierfonus
 Verisim. p. 73. ὑπὸ Edd.

443. Sic Lasc. τί δῆτα σὺ Ald.

446. Ita MSS. Lasc. cum Schol.
 Orest. 371. et Tzetzē ad Lycophr.
 βουλεύματα Ald.

448. πᾶν πέρειξ. Ita MSS. Lasc.
 Schol. cum Plutarcho II. p. 1073. C.
 1102. C. πάντα Ald.

451. Nostrium bene conferunt cum
 Herodoto Wesselingius et Valckenae-
 rius : Ἀθηναῖοι—εἶχον ἄγριμας αὐτοῖς
 ἵνα ἰτάχθῃσαν, ἰτισαμῖνοι τὰ Λακιδαι-
 μονίων φρονήματα, ὡς ἄλλα φρονιόντων
 ἔ ἄλλα λεγόντων. IX. 54.

454. ἀπώλισαν A.

ναύπλιον ἔθηκεν ἀντὶ χειρῶν κακόν.
 νῦν δ', εἰς γυναῖκα γοργὸς ὀπλίτης Φανείς,
 κτείνεις μ' ἀποκτείν' ὡς ἀθώποδόν γέ σε
 γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς, καὶ παῖδα σὴν. 460
 ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
 ἡμεῖς δὲ Τροία γ'· εἰ δ' ἐγὼ πρᾶσσω κακῶς,
 μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σὺ γὰρ πράξειαι ἄν.

ΧΟ. ἐδέποτ' ἂν δίδυμα σροφῆ α'.

λέκτερ' ἐπαινέσω βροτῶν, 465

ἔδδ' ἀμφιμάτορας κόρης,

ἔριδας οἴκων,

δυσμενεῖς τε λύπας.

μίαν μοι φεργέτω πόσις γάμοις

ἀκοιῶνητον ἀνδρὸς εὐνάν. 470

ἔδδ' γὰρ ἐν πόλεσιν

ἀντισροφῆ α'.

δίπτυχοι τυρρανίδες

μιᾶς ἀμένονες φέρειν,

ἄχθος ἐπ' ἄχθει,

καὶ ζᾶσις πολίταις.

τεκτόνων δ' ὕμνοι ἐργάταιν δυοῖν

475
 ὕμνου ^{ει}δυνερχά-
 τειν

459. ἀπόκλεινον Lasc. et 464. τὸ γ'.

463. ἔ σὺ τοι Stobæus CXIII. p. 467.

464. ἂν omittunt A. B. D. Fl.

467. ἔριδας. Sic Lasc. A. ἔριν μὲν Ald. ἔριδας τ' Brunckius.

469. Sic Lasc. τὴν μίαν Ald.

470. Sic MSS. Lasc. εὐνὰν ἀνδρὸς Ald. ἀνδρὸς delet Brunckius.

474. Sic Lasc. ἄχθος τ' Ald.

476. Ita Lasc. E. P. τεκτόνοι δ' ὕμνοι A. δ' omittunt B. D. ἐργάται E. τεκτόνοι δ' ὕμνοι ἐργάται δυοῖν Aldus. ἐργάται δ', ὕμνον τε τεκτόνοι δυοῖν Ἐριν κρείνους Μῦσαι edidit Brunckius. In loco mendoso lectionem editionis primariæ retinere malui.

- ἔριν Μῆσαυ Φιλῆσι κραίνειν.
 πνοιᾷ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλας θοᾷ, τροφή β'.
 κατὰ πηδαλιῶν
 διδύμα πσαπίδων γνώμα, 480
 σοφῶν τε πλήθος ἀθρόον, ἀδθενέστερον
 φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατῆς.
 ἐνὸς ἀ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα,
 κατὰ τε πόλιας,
 ὅπῳταν εὐρεῖν θέλωσι καιρόν. 485
 εἰδείξεν ἡ Λάκαινα τῷ στρατηλάτῃ ἀνιστροφή β'.
 Μενέλα· τίς γ' ἄν
 πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει,
 κτείνει δὲ πῦρ πάλαιναν Ἰλιάδα κόραυ,
 παῖδά τε, δύσφρονος ἔριδος ὑπερ. 490
 αἴθεός γ', ἀνομος, ἄχαρις ὁ φόνος.
 ἐτι σε, πόντια,
 μετὰ τροπὰ τῶνδ' ἐπεισιν ἔργων.
 καὶ μὲν ἐσορῶ τόδε σύγκρατον
 ζεῦγος πρὸ δόμων 495
 ψήφῳ θανάτῃ κατακεκερμένον.

487. Μενίλα. Ita Lasc. Genitivus est a verbo Μενίλας. vide Etymologum M. p. 552, 49. 579, 18. Noster Troad. 214. ἰσθ' ἀντάσω Μενίλα δάλα. Rhes. 257. ἔλοι Μενίλαν. Similis est formæ Aristoph. Eq. 164. ἀρχίλας. Male Aldus Μενίλας. Mox apte citat Barneseus Electr. 1191. διὰ πρὸς ἕμελον ἀ τέλαινα ματρί—.

491. γ' omittunt Lasc. et MSS. præter Fl. φόνος Lasc. MSS. φόνος Ald.

492. σε. Ita MSS. Lasc. σοι Ald. Schol.

493. μετατροπᾷ Lasc.

494. σύγκρατον. Ita B. D. Fl. σύγκροτον A. Lasc. Ald.

δύσανε γυναι, τλήμων δὲ σὺ, παῖ,
μητρὸς λεχέων ὅς ὑπερθνήσκεις,
ἔδεν μετέχων,
ἔδ' αἴτιος ὦν βασιλεύσιν.

500

AN. ἄδ' ἐγὼ χέρας αἰμαλη-
ρὰς βρόχοισι κεκλειμένα
πέμπομαι κατὰ γαίας.

τροφὴ γ'.

MO. μᾶτερ, μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾶ
πτέρυγι συγκαταβάνα,
θῦμα δάιον. ὦ χθονὸς
Φθίας κράντορες, ὦ πάτερ,
μόλε φίλοις ἐπίκκρος.

505

AN. κείσει δὴ, τέκνον, ὦ φίλος,
μασοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς,
νεκρὸς ἰσὸ χθονί, σὺν νεκρῶ τε.

510

MO. ὦμοι, μοι, τί πάθω; τάλας
δὴτ' ἐγὼ, σύ τε, μᾶτερ.

ME. ἰθ' ἰσοχθόνιοι,

καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν ἤκετε πύργων.
δύο δ' ἐκ διασαῖν θνήσκει ἀνάγκαιν.
σὲ μὲν ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ,
παῖδα δ' ἐμὴ παῖς τόνδ' Ἑρμιόνη.

515

497. τλήμων et 498. θνήσκεις simpl.
Lasc.

502. κλασμένη Schol.

508. Sic Lasc. ὦ μόλε Ald. Equi-
dem ᾧ in Antithetico delevi. Supra

ἔ θῦμα Ald. contra MSS. et Lasc.

509. κείσει δὴ B. D. E. κείσ' ἦδη A.

Fl. Lasc. P. κείσο θ' ἦδη Ald.

511. τε om. Lasc.

καὶ γὰρ ἄνοια μεγάλη λείπειν
 ἐχθρὸς ἐχθρῶν, ἔξον κτένειν 520
 καὶ φόβον οἰκῶν ἀφελέσθαι.

AN. ὦ πόσις, πόσις, εἴθε σὰν ἀντιροφῆ γ'.
 χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
 κτησαίμαν, Πελάμει παῖ.

MO. δύσενος, τί δ' ἐγὼ μόρε 525
 παρὰ τροπον μέλος εὔρω ;

AN. λίσσε γένασι δεσπότε
 χέρμπτων, ὦ τέκνον. MO. ὦ φίλος,
 φίλος, ἄνεσ θάνατόν μοι.

AN. λάβομαι, δακρυόισ κόρας 530
 σάζω, λισάδος ὡς πέτρεας
 λιβαῖς ἀνήλιος, ἀ τέλαινα.

MO. ὦ μοι, μοι τί δ' ἐγὼ κακῶν
 μῆχος ἐξανύσαιμι ἄν ;

ME. τί με παραπίπτεις, ἀλίαν πετρεαν 535
 ἢ κῦμα λιβαῖς ὡς ἰκετεύων ;
 τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,
 σοὶ δ' ἔδεν ἔχω φίλτρον, ἐπέει τοι

519. Ita Musgravius. λυπιῖν μεγάλη

ἰχθρὸς ἰχθρὸν Lasc. λυπιῖν Ald. MSS.

526. παρὰ τροπον τίλος εὔρομι ἄν A.

527. Ita E. λίσσε δι γένασι Ald.

λίσσε δι γένασι Lasc. λίσσουσι γένασι

A. fed in margine λίσσου σου, et sic

edidit Musgravius.

529. ἄνεσ θανάτου με edidit Brun-

kius ex A.

530. δακρυόισ sic Lasc. P. δάκρυσι

A. δακρυόισιν Ald.

534. Ita Aldus. ἐξανύσαιμι MSS.

Parif. ἐξανύσαιμι Fl. ὦ μοι μοι κακῶν

τί δ' ἐγὼ μῆχος ἐξανύσαιμι Lasc.

537. ἐμοῖς γέγον' ὠφίλεια Lasc. ἐμοῖ-

σι γέγονε ὠφίλεια Ald.

μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον,
 Τροίαν εἶλον, καὶ μητέρα σὺν,
 ἧς δόπολαύων,
 ἄδην χθόνιον καταβήσει.

540

ΧΟ. καὶ μὲν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας,
 παρθῆ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὕμᾱς ἐρωτῶ, τόν τ' ἐφεσῶτα σφαγῆ,
 τί ταῦτα; καὶ πῶς, καὶ τίνας λόγους νοσῶ
 δόμος; τί πράσσει ἀκρίτα μηχανώμενοι;
 Μενέλα', ἐπίχεσ' μὴ τάχυν' ἀνευ δίκης.

545

v. Schol.

ἤγῃ σὺ Φάσσον· ἔγω', ὡς ἔοικέ μοι,
 σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηθητηρίαν
 ῥώμῳ ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
 πρῶτον μὲν οὖν κατ' ἔρον, ὡς περ ἰσίοις,
 ἐμπνεύσομαι τῆδ'· εἰπέ, τίμι δίκη, χέρεος
 βρόχοισιν ἐκδήσαντες, οἶδ' ἀγασί σε,
 καὶ παῖδ'· ὑπερνος γάρ τις ὡς δόπολυσα,
 ἡμῶν δόπντων, τῶ τε κυρία σέθεν.

550

555

ΑΝ. οἶδ', ὦ γεραιέ, σὺν τέκνω θειραμένω

546. Ita B. D. Fl. τί ταῦτα ἔ πῶς
 ἔ' ἰκ τ. λ. A. τί ταῦτα; πῶς ταῦτ'
 ἰκ τ. λ. Ald. Lasc.

550. ἀνηθητηρίαν Hesychius πᾶν
 ἀνευιάζον νεότητος. Suidas πᾶν ἀνελὼν
 νεότητος. Ex Scholiaste apparet non-
 nullos accepisse ac si scriptum esset
 ἠθητηρίαν ῥώμῳ ἀνελαμβάνειν.

551. ῥώμῳ μ' ἰπαινῶ edidit Brun-
 kius ex A.

552. Sic B. D. Fl. Lasc. γὰρ μὲν
 Ald.

554. Praestat ἐκδήσαντες. Pierfonus
 ad Moerin p. 124.

556. ἡμῶν Lasc.

- ἄγασί μ' ἔτως, ὡς ὄρας· τί σοι λέγω ;
 ἔ γδ' μίᾱς σε κληδόνος περ θυμῖα
 μετήλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων. 560
 ἔριπ δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶδά περ κλύων
 τῆς τῆδε θυγατρὸς, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
 καὶ νῦν με βωμῶ Θετίδος, ἢ τὸν εὐχρῆ
 ἔπιπτε σοι παῖδι, λὺ σὺ θαυμασιῶ σέβεις,
 ἄγασ' ἀποσάσπυρες, ἔτε τῷ δίκῃ 565
 κρίναντες, ἐδὲ τὲς ἀπόντας ἐκ δόμων
 μέιναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
 γνόντες, τέκνα τε τῶνδ', ὄν, ἐδὲν αἴτιον,
 μέλλασσι σὺ ἐμοὶ τῇ θαλαιπόρῃ κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος 570
 πειτνεῖσαι γονάτων, χεῖρ δ' ὅσῃ ἔξεςί μοι
 τῆς σῆς λαβέσθαι Φιλότητος χριάδος,
 ῥῦσαι με, πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μὴ, θανέμεθε
 αἰσχρῶς μὲν ὑμῖν, δυσυχῶς δ' ἐμοὶ, γέρον.
- ΠΗ. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ, πρὶν κλάειν τινα, 575
 καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχως ἀνιέναι.
- ΜΕ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ἄλλος ἔχ' ἥσων σέθεν,
 καὶ τῆσδε πολλῶν κυριώτερος γεγώς.
- ΠΗ. πῶς ; ἢ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις μολὼν
 δεῦρ' ; ἔχ' ἄλις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρητῆν ;
- ΜΕ. εἶλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ. 581

569. θαλαιπόρῃ κτανεῖν Lasc. Pof-
 terius etiam A. κτανεῖν Ald.

576. χερὸς Ald.
 577. ἥσων A. Lasc. Ald.

- ΠΗ. οὐμὸς δὲ γ' αὐτῷ ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.
 ΜΕ. οὐκὲν ἐκείνῃ τὰ μὰ, τὰ κείνῃ τ' ἐμὰ ;
 ΠΗ. δρᾶν εὖ, κακῶς δὲ οὐ, μήδ' ἀποκτένειν βία.
 ΜΕ. ὡς τίωδ' ἀπάξεις ἔποι' ἐξ ἐμῆς χερσός. 583
 ΠΗ. σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάζω κέρα.
 ΜΕ. ψαῦσόν γ', ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλῃς πρὸς τελέμυ.
 ΠΗ. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὧ κίκιςτε, καὶ κακῶν ;
 σοὶ περ μέτεσιν, ὡς ἐν ἀνδράσιν, λόγῃ ;
 ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγῃς λέχῃς, 590
 ἄκλῃς, ἄδρα δάμαθ' ἐσίας λιπῶν,
 ὡς δὴ γυναιῖκα σάφρον' ἐν δόμοις ἔχων,
 πισῶν κακίστῳ ; ἐδὲ ἂν, εἰ βέλοτό τις,
 σάφρων χροῖτο Σπαρτιατίδων κόρη,
 αἰ ζῶν νεοῖσιν, ἐξερημῆσαι δόμῃς, 595
 γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ πᾶσι ἀνεμμένοις,
 δρόμῃς, παλαίστρας τ' ὅσα ἀνακατὰς ἐμοί,
 κοινὰς ἔχῃσι κατὰ θαυμάζειν χρεῶν
 εἰ μὴ γυναιῖκας σάφρονας παιδεύετε ;
 Ἐλένῳ ἔρεσθαι χρεῖν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων, 600
 τὸν σὸν λιπῆσαι Φίλιον, ἐξεκώμασε
 νεανίᾳ μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλῳ χθόνα.

583. οὐκὲν. Sic Lasc. οὐκὲν Ald.

584. Huic verfu in A præmittitur
 ναί.

587. ψαῦσον δ' Lasc.

601. Φίλιον. Elliptice dicitur.

Plena enim locutio fuisseτὸν σὸν Φί-
 λιον Δία, ut Hecub. 345. τὸν ἐμὸν Ἰκί-
 σιος Δία. Solet autem Δία in hujuf-

modi locutionibus, faltem post Φί-
 λιον, reticeri, ut in illo Ματὸν Φίλιον
 τὸν ἐμὸν τε καὶ σὸν, ὃν ἐγὼ ἤκιστ' ἂν ἰπι-
 ορκήσαιμι. Plato Alcib. I. p. 27. F.
 ed. Læmar. Sic et Lucianus in Ica-
 ro-Menippo T. II. p. 755. μηδὲ πρὸς
 Φίλιον με περιῖδης. Musgravius.

κάπειτ', ἐκείνης ἔνεχ', Ἑλλήων ὄχλον
 τοσόνδ' ἀφροίσαις, ἤγαγες πρὸς Ἴλιον
 λὼ χρεῦ σ' ἀποπτύσαντα, μὴ κινεῖν δόρυ, 605
 κακῶ ἐφρόντ', ἀλλ' εἶν αὐτῆ μένειν,
 μισθόν τε δόντα, μήποτ' εἰς οἶκον λαβεῖν.
 ἀλλ' ἔπι ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπέρισαι·
 ψυχὰς δὲ πολλὰς κάγαθὰς ἀπώλεσαι,
 παίδων τ' ἀπαιδὰς γραῦς ἔθηκας ἐν δόμοις, 610
 πολίτας τ' ἀφείλα πατέρας εὐχρῆ τέκνα.
 ἂν εἰς ἐγὼ δύσλωος· αὐθέντιώ δέ σε,
 μιάσορ' ὡς τιν', εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως.
 ὅς δὲ τραφεῖς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιπα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν 615
 ὅμοι' ἐκέσσε δευρό τ' ἤγαγες πάλιν.
 καὶ γὰρ μὲν ἦδον τῶν γαμῶντι, μήτε σοὶ
 κῆδος ξυνάψαι, μήτε δάμασιν λαβεῖν
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητρῶν' ὀνείδη· τῆτο καὶ σκοπέετέ μοι, 620
 μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβησαι,
 σφάζαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέσαστα.
 ἔτως ἔδεισαι, μὴ ἔκ κακῶν δάμαρτ' ἔχοις.
 ἐλὼν δὲ Τροίαν, εἶμι γὰρ κἀνταῦθά σοι, 625

608. Sic A. E. Lasc. οὔτε Ald.

et Brunckius fortasse ex A. ἠύδων
Ald. Lasc.615. Hunc versum a Suida perpe-
ram Sophocli adscriptum Lexico So-
phocleo inferuit Brunckius.624. ἔχοις correxit Brunckius. ἔχοις
A. ἔχης Ald. Lasc.

617. Sic ex B. D. Fl. Mufgravius,

ὅσα ἔκτανες γυναικα, χεῖραν λαβών.
 ἀλλ' ὡς εἰσίδες μασόν, ἐκβαλὼν ξίφος,
 Φίλημ' ἰδέξω, περδόντι αἰκάλλων κῦα,
 ἦσων πεφυκῶς Κύπεδος, ᾧ κάκισε σύ.
 κάπειτ' ἐς οἶκον τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων,
 πορθεῖς δάκντων, καὶ γυναικα δυσυχῆ
 κτένεις ἀτίμως, παῖδά δ' ὅς κλάοντά σε,
 καὶ τῶ ἐν οἴκοις σὺν κάτῃσει κόρῳ,
 κεῖ τρεῖς νόθος πέφυκε· πολλάνις δέ τοι
 ξηρὰ βαθεῖαν γλῶ ἐνίκησε ἀπορᾶ,
 νόθοι τε πολλοὶ γησίων ἀμένονες.

630

635

ἀλλ' ἐκκομίζε παῖδα· κύδιον βροτοῖς
 πένθητ' ἀχρηστὸν, ἢ κακὸν καὶ πλεῖστον
 γαμβρὸν πεπᾶσθαι, καὶ Φίλον· σὺ δ' ἔδεν εἶ.

XO. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νέικος ἀνθρώποις μέγα 640
 γλῶσ' ἐκπορίζει· τῆτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
 ἐξδραβῆνται, μὴ Φίλοις τεύχειν ἔριν.

ME. τί δῆτ' ἂν εἴποις τὲς γέροντας, ὡς σοφοὶ,
 καὶ τὲς φρονεῖν δοκῶντας Ἑλλησιν ποτέ;

627. Aristophanes Lyfistr. 155. Ὁ γῶν Μενίλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πο Γυμνάς παρσιδῶν, ἔξικαλ', οἶα, τὸ ξίφος. Ubi Scholiastes Ravennas: μᾶλά πο ἔ μασθὸς μῆλά φησιν ἡ ἰστορία παρὰ Ἰεῦκα. καὶ Εὐριπίδης· ἀλλ' ὡς εἰσίδει μασθὸν, ἐκβαλὼν ξίφος φίλημ' ἰδέξω. Eodem allusit Vesp. 711. οἶμοι τί ποθ', ὥσπερ νάρκη, μου κατὰ τῆς χειρὸς κάταχίται; Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατίζειν, ἀλλ' ἦδη μαλθακὸς εἰμι.

Initio versus Σύ δ' ὡς habet Clemens Alex. Strom. II. p. 485.

628. αἰκάλλων Ald. Lasc.

634. Sic B. D. Fl. Lasc. et A. E. suprastr. καὶ τις Ald.

635. Sic A. Lasc. σπορὰ Ald.

637. κύδιον male Fl. v. Valckenarium ad Phœn. 538.

640. ἀνθρώπων Stobæus XIX. p. 101. Grot.

ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατὴρὸς κλεινῆ γεγάς, 645
 κῆδος ζωάφας, αἰχρὰ μὲν σαυτῶ λέγεις,
 ἡμῖν δὲ ὀνείδη Στῆ γυναικα βάρβαρον,
 λὼ χρῆν σ' ἐλαύνειν τῆλ' ὑπὲρ Νείλῃ ροᾶς,
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν, καμὲ παρακαλεῖν αἰεὶ,
 ἔσαν μὲν Ἑπειρῶτιν, ἔ' πεσήματ'α 650
 πλεῖσθ' Ἑλλάδος σπέπτωκε δορυπετῆ νεκρῶν,
 τῆ σ' τε παιδὸς αἵματος κοινεμένω.
 Πάρις γδ', ὅς σὸν παῖδ' ἐπέφν' Ἀχιλλέα,
 Ἐκτορος ἀδελφὸς λὼ, δάμαρ δὲ ἦδ' Ἐκτορος.
 καὶ τῆδε γ' εἰσέρχει σὺ ταυτὸν εἰς γέγος, 655
 καὶ ζωτράπεζον ἀξιόις ἔχειν βίον,
 τίκτειν δὲ ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθρίστῃς ἑᾶς·
 ἀ γὰ, παρονοία τῆ τε σῆ καμῆ, γέρον,
 κτάνειν θέλων πύδ'ι, ἐκ χερῶν ἀρπάζομα.
 κάποι φέρ', ἀφασθαι γδ' σὸν αἰχρὸν λόγῃ, 660
 λὼ παῖς μὲν ἢ μὴ μὴ τέκη, ταύτης δὲ ἄπο
 βλασῶσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
 σῆσεις τυράννῃς, βάρβαροι δὲ ὄντες γῆος
 Ἑλλησιν ἀρξῆσ' ; εἴτ' ἐγὼ μὲν ἔ' φρονῶ,
 μισῶν πὰ μὴ δίκαια, σοὶ δὲ ἔνεσι νῆς ; 665

645. Edidit Brunckius ex Mufgravii conjectura ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς, ἔ πατὴρὸς κλεινῆ, θεῶς κῆδος ζωάφας.

648. σῆλ'. Ita post Reiskium Brunckius. Edd. et MSS. τῆνδ'. Versum mendosum pronuntiat Porsonus ad Phœn. 1613.

649. ἔ παρακαλεῖν A. ἔ παρικα-
24. edidit Brunckius.

651. δορυπετῆ. Sic Schol. A. δορυ-
πισῆ Fl: δορυπετῆ Lasc. In seq. τε
omittit A. δι' rescribit Brunckius.

659. θανείν A. χειρῶν Lasc.

661. ἐμὴ Lasc.

662. τῆσδε γῆς ed. Brunck.

663. γρ. θήσεις B. D. in marg. εἴ-
σει Lasc.

κακῆνο νῦν ἄφρησον· εἰ σὺ παῖδα σὺ
 δὲς τῶ πολιτῶν, εἴτ' ἔπαυχε τοιάδε,
 σιγῇ κάθησ' ἄν; ἔδοκῶ· ξένης δὲ ὑπερ
 τοιαῦτα λάσκεις τὲς ἀναγκαίους φίλους;
 καὶ μὴ ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ δένει 670
 ἀδικημένη πρὸς ἀνδρός· ὡς δὲ αὐτῶς ἀνὴρ
 γυναικα μαραινέσσαν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῶ μὲν ἐσιν ἐν χερσὶν μέγα δένος,
 τῆδ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πρόγματα.
 ἔκην δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐμ' ὠφελῆν;
 675
 γέρον, γέρον εἴ· τίω δὲ ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων, ἐμ' ὠφελῶς ἄν, ἢ σιγῶν, πλέον.
 Ἐλένη δὲ ἐμόχθησ' ἔχ' ἐκῆσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν
 καὶ τῆτο πλείεσον ὠφέλησεν Ἑλλάδα.
 ὄπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἴτιορες,
 680
 ἔβησαν εἰς τάνδρῆον· ἢ δὲ ὀμιλία
 πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
 εἰ δὲ εἰς πρόσσφιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ
 γυναικός, ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνεν.
 ἐδὲ ἄν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν. 685
 ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, σὺκ ὀργῆς χάραν·
 ἴω δὲ ὄξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἢ γλωσσαλγία
 μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἢ περιμηθία.

670. ἴσον τ' Lasc.

671. ὡσαύτως Stobæus Grotii
LXXV. p. 323.675. ἔκην δίκαιον τοῖς ἐμοῖς ἐμ' ὠ.
Stobæus. ἔκην δ. τοῖς γ' ἐμοῖς ἰσαφι-

λίην Ald. Lasc.

680. Hefychius αἴτιορες· ἀπειροὶ. ἀν-
ίσορες A.684. ἔσχον μὲν μὴ κτανεῖν A. ἴχον
Lasc. et in versu superiore ἢ δ' ἴε.

- ΧΟ. παύσασθον ἤδη, λῶσθε γῆ μακρῶ τάδε,
 λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆσθ' ἅμα. 690
- ΠΗ. οἶμοι, καθ' Ἑλλάδι' ὡς κακῶς νομίζεσθαι
 ὅταν τρεοπαῖα πολεμίων σῆσθαι στρατός,
 οὐ τῶν πονέντων τῆργον ἠγχένται τόδε,
 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται,
 ὅς, εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ, 695
 οὐδὲν πλεόν δρῶν ἐνός, ἔχει πλείω λόγον.
 σεμνοὶ δ' ἐν δὲρχαῖς ἤμενοι κατὰ πόλιν,
 Φρονῆσι δῆμῳ μείζον, ὄντες ἐδένες·
 αἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίω σοφώτεροι,
 εἰ τόλμα προσχρῆοιτο, βέλησις θ' ἅμα. 700
 ὡς καὶ σὺ, σὸς τ' ἀδελφὸς, ἐξογκωμένοι
 Τροία κάθησθε, τῆ τ' ἐκεῖ στρατηγία,
 μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρημένοι.
 δέξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριον
 μέγῳ νομίζειν Πηλέως ἐχθρὸν ποτε, 705
 εἰ μὴ φθереῖ τῆσδ' ὡς τάχισ' ὀπὸ σέγγης,
 καὶ παῖς ἄτεκνος· λῶ ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγῶς
 ἐλαῖ δ' οἴκων τῶνδ' Ἰσπατάσας κόμης·
 ἢ, σείρος ἔστα μόχος, σὺκ ἀνέξεται
 τίκτοντας ἄλλυς, σὺκ ἔχυσ' αὐτὴ τέκνα. 710

690. σφαλῆσθ' Lasc.

697. ἤμενοι Ald.

699. Ita MSS. Lasc. μυρίων Ald.

705. μείζω. Sic Aldus. ἤσω MSS.
cum Lasc. et Schol.

706. φθιρῆ Lasc. A.

707. καὶ παῖς ed. Brunck.

708. τῶνδ'. Ita emendavit Muf-
gravius. τῆσδ' MSS. Parif. et Lasc.
τῆσδ'—κάμην Fl. τῆσδ' Aldus. Verfus
est mendosus Porfeno ad Phœn.
1613.

ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυσυχεῖ παίδων πέρι,
 ἀπαιδὰς ἡμᾶς δὲ κατὰσῆναι τέκνων;
 Φθείραδε τῆσδε, δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω
 εἴ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.

ἔπαιρε σαυτῶν, ὡς ἐγὼ, κἀπὲρ τρέμων, 715

ᾠλεκτὰς ἰμάντων σροφίδας ἐξάνησομαι.

ᾠδ', ᾠ κάκιζε, τῆσδ' ἐλυμύω χέρας;

βῆν ἢ λέοντ' ἤλιπίζες ἐπτείνειν βρόχοις;

ἢ μὴ, ξίφος λαβῶσ', ἀμυνάθοιτό σε

ἔδεισας; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος, 720

ξύλλυε δεσμὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ

θρέψω, μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν· εἰ δ' ἀπῆν δαρός

τοῖς Σπαρτιάταις δόξα, καὶ μάχης ἀγῶν,

τᾶλλ' ὄντες ἴτε μηδενὸς βελτίονες.

ΧΟ. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γῆρος, 725

καὶ δυσφύλακτον ὄξυθυμίας ὑπο.

ΜΕ. ἄγαν προνωπῆς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρεται.

ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν, εἰς Φθίαν μολῶν,

ἔτι ἔν τι δράσω Φλαῦρον, ἔτε πείσομαι.

καὶ νῦν μὲν, εἰ γὰρ ἀφθονον ἰσχυρῶν ἔχω, 730

ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔσι γὰρ τις εἰς πρόσω

711. δυσυχεῖς Ald.

714. τῆσδε Lasc.

716. πλεῖστα Lasc.

719. εἰ μὴ Lasc.

720. ἀγκάλας Lasc.

721. Ita edidit Mufgravius Heath-
 ium et Reiskium secutus. μητρὸς δεσμὰ

Ald. μητρὸς δεσμὰ ἐγὼ σ' ἐν τῇ Φθίᾳ
 Lasc. E. quod metro adverbatur.
 Vide supra 119.

725. πρεσβυτῶν ἴφου. A. B. Fl. sed
 receptam lectionem defendit Stobæus
 Grot. p. 483. Vide Valckenærium
 ad Phœn. 206.

Σπάρτης, πόλις τις, ἢ πρὸτ' ἄν μὲν ἴω Φίλη,
 νῦν δ' ἐχθρὰ ποιῶ· τίω δ' ἐπέξελθειν θέλω
 στρατηλατίας, χύποχίριον λαβεῖν.

ὅταν δὲ τὰ κεί τ' ἴω κατὰ γνώμην ἐμὴν, 735

ἤζω· παρὰν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
 γαμβρὸς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους.

κὰν μὲν κολάζῃ τίωδε, καὶ τολοιπὸν ἢ
 σάφρων κατ' ἡμᾶς, σάφρον' ἀντιλήφεται·

θυμῆμενος δὲ, τεύξεται θυμῆμενων, 740

ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήφεται.

τὰς σὲς δὲ μύθους βραδίως ἐγὼ φέρω·

σκιά γὰρ ἀντίσοιχος ὡς, φανὴν ἔχεις,

ἀδύνατος ἔδεν ἄλλο, πᾶν λέγειν μόνον.

ΠΗ. ἡγὼ τέκνον μοι δεῦρ', ἐπ' ἀγκάλας σεθεῖς, 745

σύ τ', ὦ πάλαινα· χέματος γὰρ ἀχρεῖς

τυχεῖσα, λιμένας ἤλθες εἰς εὐλωμένους.

ΑΝ. ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοὶ δοῖεν εὖ, καὶ τοῖσι σοῖς,

σώσαντι παῖδα, καὶ μὲ τίω δυσδαίμονα.

ὄρα δὲ, μὴ νῶν εἰς ἐρημίαν ὁδῶ 750

πτήζαντες οἶδε πρὸς βίαν ἄγωσί με,

γέροντα μὲν σ' ὄραντες, ἀδενῆ δ' ἐμὲ,

καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε,

733. τὴνδ' ἐπιλθεῖν ἢν Βίω B. D.
 Fl.

734. Ita A. E. P. Lasc. cum Daw-
 esio M. C. p. 302. ed. Burgels. καὶ
 λαβεῖν ὑποχίριον B. D. ὅτι λαβεῖν ὑπο-
 χίριον Fl. ὅσθ' ὑποχίριον λαβεῖν Ald.

743. Ita A. Lasc. σκιά Ald. und
 fecere Musgravius et Reiskius σκιά
 γὰρ ἀντίσοιχος ἄν.

750. νῶν. Ita MSS. Lasc. νῦν
 Ald.

- μη νῦν Φυγόντες, εἴθ' ἀλῶμεν ὑστερον.
 ΠΗ. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσσεις λόγον. 755
 χώρει· τίς ὑμῶν ἄψεται; κλάων ἄρα
 ψάσσει· θεῶν γὰρ ἔνεχ', ἵππικῆ τ' ὄχλα,
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κατά.
 ἡμεῖς δ' ἐτ' ὀρθοί, καὶ γέροντες, ὡς δοκεῖς.
 ἀλλ' εἰς γε τοῖόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον, 760
 τροπαῖον αὐτῆ σήσομαι, πρέσβυς περ ἄν.
 πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρον εὐψυχος ἢ
 κρείσσων· τί γὰρ θεῶν δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν;
- ΧΘ. ἢ μὴ χροῖμαν, ἢ πατέρων ἀγαθῶν 5ροφή.
 εἶην, πολυκτιῆτων τε δόμων μέτοχος. 765
 εἴ τι γὰρ ἂν πάχοι τις ἀμήχανον,
 ἀλκῆς ἔσπᾶνις εὐχμέταις.
 κηρυσομένοις δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων,
 τιμὰ καὶ κλέος.
 ἔτοι λέγ' ἀνα τῶν ἀγαθῶν 770
 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἅ δ' ἄρετᾶ
 καὶ θανέσι λάμπει.
 κρείσσον ἢ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν, ἀντισρ.
 ἢ ξυὸ φθόνῳ σφάλλειν διδάμει τε δίκαν.

755. Contra metrum δειλῶν Ald.

757. θεῶν. Ita A. B. Fl. θεῶ Ald.
Lasc.

760. εἴ γε Lasc.

768. Sic A. κηρυσομένων Ald.
Lasc.772. καὶ emendat Valckenærius
ad Phœn. 277. καὶ habet Stobæus
Tit. I. initio.

773. ἔχειν omittit Lasc. Idem 774.

ἠδὲ μὲν γὰρ αὐτίκα.

- ἡδὺ μὲν αὐτίκα τῆτο βροτοῖσιν, 775
 ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν·
 καὶ μὲν καὶ ὀνειδέσιν ἔγκειται δόμων.
 Τάυταν ἤνεσσι,
 Τάυταν καὶ Φέρομαι βιοτάν,
 μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις 780
 καὶ πόλει διώσθαι.
 ὦ γέρον Αἰακίδα, ἐπαδός.
 πείθομαι καὶ ξὺν Λαπίθαις σε Κεν-
 ταύροις ὀμιλήσασθαι κλεινοτάτῳ,
 καὶ ἐπ' Ἀργῶν δορὸς 785
 ἄξιον ὕψαν ἐκπερᾶσθαι
 ποντίαν ξυμπληγάδα,
 κλεινὰν ὅππῃ ναυσολίαν·
 Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
 εὐδόκιμος ὁ Διὸς 790
 ἴνις ἀμφέβαλεν Φόνῳ,
 κοινὰν τὰν εὐκλείαν
 ἔχοντ', Εὐρώπην ἀφικέσθαι.

777. Retinui mendosam Aldi lectionem. & μὴν δεεστ Lasc. & μὴν & ὀνειδος ἔγκειται δόμων recepit Brunckius; illud ex Canteri, hoc ex Musgravii conjectura.

780. & μηδὲν δ. ῥ. κράτους Lasc. hoc etiam MSS.

783. Ita Brunckius ex A. Λαπίθαις & Κενταύροις Fl. σὺν Λαπίθαισί τε καὶ Κενταύρων Ald. Lasc. ἄξιον mox Lasc.

785. Sic MSS. Lasc. καὶ γὰρ ἐπ' Aldus. Deinde ἄξιον Lasc.

793. Sic E. Lasc. Εὐρώταν Ald. et Lasc. in marg.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ὦ φίλταται γυναικες, ὡς κακὸν κακῶ
 Διάδοχον ἐν τῆδ' ἡμέρᾳ ποροῦνέται. 795

δέσποινά γδ κατ' οἶκον, Ἐρμιόνη λέγω,
 πατρός τ' ἐρημωθεῖσα, πωνοία δ' ἄμα,
 οἶον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κτείνῃ
 καὶ παῖδα βελεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
 πόσιν τρέμῃσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων 800

ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωματίων ἀποσαλῆ,
 ἢ κατθανεῖ, κτείνῃσα τὴν ἐκ χρῆ κτείνῃ.
 μόλις δέ νιν θέλῃσαν δεξτῆσαι δέριον,
 εἴργῃσι φύλακες δμῶες, ἐκ τε δεξιᾶς
 ξίφει καθαρπάζουσιν ἐξαιρέμενοι. 805

ἔτω μέγ' ἀλγῆι καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
 ἔγνωκε πράξασ' ἐκ καλῶς· ἐγὼ μὲν ἔν,
 δέσποιναν εἴργῃσι ἀγχόνης, κάμνῃ, Φίλαι.
 ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωματίων ἔσω,
 θανάτῃ νιν ἐκλύσαθε· τῶν γδ ἠθάδων 810
 φίλων νέοι μολόντες, εὐπειθέσεροι.

ΧΟ. καὶ μὲν ἐν οἴκοις παρσπόλων ἀκρόμεν
 βολῶν, ἐφ' οἷσιν ἤλθες ἀγγέλλεσσα σύ.

794. Sic A. B. Fl. Lafc. κακὸν κα-
 κῶς Ald.

800. μὴ ἔτι Lafc.

802. Sic Aldus. κτείνῃσα P. Lafc.
 κτείνῃ A. B. et Lafc. in marg. θανεῖν

Ald. et Lafc. in textu.

804. δμῶες φύλακες Lafc. quod ad
 metrum longe deterius. Mox 808.

Idem ἡμῖς.

δάξειν δ' ἔοικεν ἢ τάλαιν', ὅσον σένοι
 πρῶτα δεινά· δωμάτων γδ' ἐκπερᾶ,
 Φεύγῃσθα χεῖρας παπῶλων, πόδω θανείν.

815

ΕΡ. ἰὼ μοι, μοι·
 πάραγμα κόμας, οὐύχων τε δά-
 ῖ ἀμύματα θήσομαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν κατακιεῖ; 820

ΕΡ. αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.

ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν
 ἄπο, λεπτόμιτον Φάρος.

ΤΡ. τέκνον, κάλυπτε σέρινα, σινύδησαι πέπλοις.

ΕΡ. τί δέ με δεῖ σέρινα καλύπτειν πέπλοις; 825

δῆλα, καὶ ἀμφιφανῆ, καὶ
 ἀκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν.

ΤΡ. ἀλγεῖς, Φόνον ῥάψασα συγγάμω σέθεν;

ΕΡ. κατὰ μὲν ἔν σένω δαίαις τόλμας,

ἀν' ἔρεξ', ὦ κατάρατος

830

ἐγὼ, κατάρατος ἀνδρώποισ.

ΤΡ. ξυγνώσεταιί σοι τίνδ' ἀμαρτίαν πόσις.

814. Ita A. B. Fl. et Scaliger.

• θίνε Ald. Lasc.

817. δάτα μύματα Ald.

824. σινύδησον A.

825. Sic Lasc. A. καλύπτειν πεί-
 πλοις σέρινα Ald.

830. ἢ κατάρατος A.

831. ἀνδρώποισ. Sic Lasc. ἀνδράσιν
 Ald.

832. τὴν ἀμαρτίαν ed. Brunc-
 kil.

EP. τί μοι τὸ ξίφος ἐν χερσὶς ἠρξεύσω;

ἀπόδος, ὦ Φίλι,

ἀπόδος, ἴν' ἀντάϊαν

835.

ἐρέϊσω πλαγάν.

τί με βρόχων εἶργεις;

TP. ἀλλ' ἢ σ' ἀφείην, μὴ φρονῆσαν, ὡς θάνοις;

EP. οἶμοι πότμος· πᾶς μοι πυρὸς Φίλα Φλόξ;

πᾶς δὲ εἰς πέτρας ἀερθῶ;

840

κατὰ πόντον, ἢ κατ' ὕλαν ὀρέων,

ἵνα θανῶσαι νερτέροισι μέλω;

TP. τί τῶντα μοχλεῖς; συμφορῆθι θεήλατοι

πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότε ἦλθον, ἢ τότε.

EP. ἔλιπες, ἔλιπες, ὦ πάτερ, μὲ ἐπικτίαν

845

ὡσεὶ μονάδῃ, ἔρημον ἔσαν

ἐναλίξ κώπας.

ὀλεῖ μ', ὀλεῖ με.

σκέπτι τᾶδ' ἐνοικήσω

νυμφιδίῳ τῆγμα.

850

τίνας ἀγαλμάτων ἱκέτις ὀρμάθω;

ἢ δέλα δέλας γένασι περσπέσω

Φθιάδος ἐν γᾶς;

κυανόπτερος ὄρνις εἶθ' εἶην,

833. τὸ ξίφος. Sic Brunckius ex A. articulus deest Ald. Lasc. Deinde χερσὶς cm. Brunckius. χερσὶς Ald. Lasc. A.

834. φίλ' A. φίλος Lasc.

837. βρόχων Lasc.

838. ἀλλ' ἢ. Sic Brunckius. ἀλλ' εἶ Ald. Lasc. A. mox θάνης Lasc.

840. πέτρας Ald.

842. μέλλω Lasc.

845. μ' inferuit Brunckius.

848. ὀλεῖ μ', ὀλεῖ με δηλαδὴ πόσις edidit Brunckius ex A.

852. δέλας. Ita Scholiafetes. δούλοις Ald.

853. Φθιάδος. Brunckius edidit Ἀσιάδος ex Musgravii conjectura.

ἢ πεικᾶεν σκάφος,

855

ἂ Διὰ κωανέας ἐπέρασεν ἀκτᾶς
πρωτόπλοος πλάται.

ΘΕ. ὦ παῖ, τὸ λίαν ἔτ' ἐκᾶν ἐπήνεσα,

ὅτ' εἰς γυναικα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,

ἔτ' αὖ τὸ νῦν σε δαίμ', ὃ δαιμαίνεις ἄγαν.

860

ἔχ' ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις,

Φάυλοις γυναικὸς βαρβάρῃς πεισθεὶς λόγοις.

ἔ γάρ τι σ' αἰχμάλωτον ἐν Τροίας ἔχει,

ἀλλ' ἀνδρὸς ἐδλᾷ παῖδα, σὺν πολλοῖς λαβῶν

ἔδνοισι, πόλεώς τ' ἔ μέσῳς εὐδαίμονος.

865

πατὴρ δέ σ' ἔχ' ὧδ', ὡς σὺ δαιμαίνεις, τέκνον,

πεσθῶς, ἑάσει δαμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν.

ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω, μηδὲ Φανταίξῃ δόμων

πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰχμάλω λήθῃς

πεσθῶθεν μελάθρων τῶνδ' ὀραμένη, τέκνον.

870

ΧΘ. καὶ μὲν ὄδ' ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος

ππεσθῆ' πρὸς ἡμᾶς δαμάτων πορεύεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξένοι γυναικες, ἢ τὰδ' ἐς' Ἀχιλλέως

παιδὸς μελάθρα, καὶ τυραννικᾷ σέγα ;

856. Ita Brunckius ex A. et Lasc.
fed ἢ Lasc. et ἀκτᾶς A. Lasc. ἢ—ἐπί-
ρας' ἀκτᾶς πρωτόπλοος Aldus.

858. Sic A. B. D. Fl. Lasc. τό τε
Aldus. Male. Vide Porfoni Suppl.
ad Præfationem Hecubæ ed. 2. p. xvi.

859. Τρωῖδ' A.

860. Sic Brunck. ἂδ' ἀντὸ Ald.

867. ἑάσει Lasc.

870. τῶνδ'. Brunckius e conjectu-
ra edidit ἀδ' ὀραμένη.

872. δαμάτων. Musgravius ὀραμέ-
των, Brunckius βημάτων conjicit.

- ΧΟ. ἔγνωσ' ἀπὲρ τίς ὢν γε πωυθάνει τάδε; 875
- ΟΡ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστῃς· ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
 μαντεῖα Δαδωναῖ· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, δοκῆ μοι ξυγθενῆσ μαθεῖν πέρη
 γυναικὸς, εἰ ζῆ, κεύτυχῆσα τυγχάνει, 880
 ἢ Σπαρτιάπῃ Ἑρμιόνη· τηλαεθὰ γὰρ
 ναίεσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί', ὅμως ἐστὶν Φίλη.
- ΕΡ. ὦ ναυτίλοισι χέματος λιμνῷ Φανείς,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σὲ τῶνδε γενάτων
 οἰκτερον ἡμᾶς, ὢν ὀπισκοπέεις τύχας, 885
 πρῶτοςοντρασ ὄσα εὔ, σεμμάτων δ' ἐχ' ἡσονας
 σοῖς πρῶσιθῆμι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.
- ΟΡ. ἔα· τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλλμεθ'; ἢ σαφῶς ὄρῳ
 δόξαν ἀναοσαν τῶνδε Μενέλεω κόρη;
- ΕΡ. ἴωπερ μονῷ γε Τυνδαρεῖς τίκτει κόρη 890
 Ἑλένη κατ' οἴκῃσ πατρὶ· μηδὲν ἀγνοεῖ.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ, τημάτων δοίης λύσιν.
 τί χρῆμα; πρὸς θεῶν, ἢ βροτῶν πάχχεισ κακά;
- ΕΡ. πὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, πὰ δὲ πρὸς ἀνδρῶσ, ὅσ μ' ἔχει,
 τὰ δ' ὅκ θεῶν τε· πανταχῆ δ' ὀλάλαμεν. 895
- ΟΡ. τίς ἔν ἂν εἴη, μὴ πεφυκόταν γέ πω
 παίδων, γυναικὶ συμφορὰ, πλλὴ εἰς λέχος;

875. τίς ὢν γε. Ita E. P. Lasc. δὴ
 τίς ὢν Ald.

879. Ita MSS. A. B. D. Fl. Lasc.
 δοκῶ Ald.

884. γονάτων Lasc.

889. Ita Brunckius. τήνδε edd.
 MSS.

890. Ita E. P. Lasc. γουῆ Ald. A.

892. ἀπίστορ Lasc.

893. κάκων A.

- ΕΡ. τῆτ' αὐτὸ καὶ νοσῶμεν· εὖ μ' ὑπηγάγῃς.
 ΟΡ. ἄλλω τίν' εὐνῶ ἀντὶ σῶ σέργει πόσις ;
 ΕΡ. πῶ αἰχμάλωτον Ἴκτορος ζωδονέτιν. 900
 ΟΡ. κακὸν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δῖος ἔχεν λέχη.
 ΕΡ. τοιαῦτα τῶντα· κατ' ἐγωγ' ἠμωάμην.
 ΟΡ. μῶν εἰς γυναικ' ἔρραψας οἷα δὴ γυνή ;
 ΕΡ. Φόνον γ' ἐκένη, καὶ τέκνω νοσηθρεῖ.
 ΟΡ. κάκτεινας, ἢ τις συμφορὰ σ' ἀφείλετο ; 905
 ΕΡ. γέρον γε Πηλεὺς τὲς κακίονας σέβων.
 ΟΡ. σοί δ' ἴω τις ὄσις τῶδ' ἐκοινώνει Φόνος ;
 ΕΡ. πατήρ γ', ἐπ' αὐτὸ τῆτ' ἄπο Σπάρτης μολῶν.
 ΟΡ. κάπειτα τῶ γέροντος ἠοσῆθη χειρὶ ;
 ΕΡ. αἰδοῖ γε· καὶ μ' ἔρημον οἴχεται λιπῶν. 910
 ΟΡ. ξυῖηκα· τερβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
 ΕΡ. ἔγνωσ' ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως· τί δεῖ λέγειν ;
 ἀλλ' ἄνομά σε, Δία καλῶσ' ὁμόγνιον,
 πέμψον με χάρις τῆσδ' ὅποι προσωπάτω,
 ἢ πρὸς πατρῶν μέλαθρον· ὡς δοκῶσί μοι 915
 δῆμοι γ' ἐλαύνειν, φθέγγ' ἔχοντες, οἶδε με,
 μισεῖ τε γαῖα Φιδίας· εἰ δ' ἤξει πάρος,
 Φοῖβε λιπῶν μαντεῖον, εἰς δόμους πόσις,
 κτενεῖ μ' ἐπ' αἰχίσεισιν, ἢ δαλεύσομεν
 νόθοισι λέκτροις, ὧν ἐδέσποζον πρῶτῶ. 920
 ΟΡ. πῶς ἔν τὰδ', ὡς εἶποι τις, ἐξημάρτανες ;

901. Ita A. ἄνδρ' ἕνα δῖος' E. Lasc.
 ἢ ἄνδρα δῖος' Ald.
 905. συμφορῶν Ald.

909. Ita A. Lasc. ἠοσῆθη Ald.
 915. δοκῶσί γε Lasc. et sic Brunckius fortasse ex A.

- ΕΡ. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπάλεσαν,
αἶ μοι λέγασαι τέσδ' ἐχαύνωσαν λόγους·
σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
δέλλω ἀνέξει σοὶ λέχους κοινωμένῳ ; 925
μὰ τὴν ἄνασσαν, σὺκ' ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
βλέπῃσ' ἂν αὐγὰς τὰμ' ἐκαρπῆτ' ἂν λέχη.
καγὰ κλύεσαι τέσδε Σειρῶνων λόγους,
σοφῶν, πανέργων, ποικίλων λαλημάτων,
ἐξλωεμάθην μαρμα· τί γάρ μ' ἐχρῆν 930
πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρῆν ὅσων ἔδει ;
πολὺς μὲν ὄλβος· δαμάτων δὲ λυάσομεν·
παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἂν,
ἢ δ', ἡμιδέλεις τοῖς ἐμοῖς, νοσηγχεῖς.
ἀλλ' ἔποτ', ἔποτ', ἐ γ' εἰσάπαξ ἐρῶ, 935
χρὴ τέσ γε νῦν ἔχοντες, οἷς ἔστιν γυνή,
πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν εἶν
γυναικας, αὐται γ' διδάσκαλοι κακῶν.
ἢ μὲν τι κερδαίνεσαι συμφθέρει λέχος·
ἢ δ' ἀπλακῆσαι, σωνοσεῖν αὐτῇ φέλει 940
πολλὰ δὲ, μαργότητι· κἀντεῦθεν δόμοι
νοσῶσιν ἀνδρῶν· πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε
κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δαμάτων πύλας·
ὑγῆς γ' ἐδὲν αἰ θύραθεν εἴσοδοι.
δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά. 945
- ΧΟ. ἄγαν ἐφῆκας γλώσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.

931. ὅσον Lasc.

935. εἰς ἄπαξ Lasc.

946. Sic Lasc. ἄγαν γ' Ald.

ζυγγνωσὰ μὲν νῦν σοι πάδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν
κοσμεῖν γυναικάς πὰς γυναικείας νόσας.

OP. σοφόν τι χρεῖμα τῷ διδάξαντος βροτῆς
λόγους ἀκέρει τῶν ἐναντίων πάρα. 950

ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσι δόμων,
ἔειπε τε τὴν σὺν, καὶ γυναικὸς Ἑκτορος,
Φυλακὰς ἔχων ἔμμινον, εἴτ' αὐτῆ μινεῖς,
εἴτ' ἐκφοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ
γυναικὸς, οἰκῶν τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις. 955

ἦλθον δὲ, σὰς μὲν ἐ σέβων Ὀπιολάς,
εἰ δ' ἐνιδείης, ὡσπερ ἐνιδίδως, λόγοις,
πέμφων σ' ἀπ' οἰκῶν τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ ἔσαι περὶν,
ζῶν τῶνδε ναίεις ἀνδρὶ, σὲ πατρὸς κάκη,
ὅς, περὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα, 960
γυναικ' ἐμοὶ δὲς, εἴθ' ὑπέχεθ' ὕπερον
τῶν νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσει πόλιν.
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόησεν γόνος,

947. Ita correxit Valckenærius ad Hippol. 20. ut dudum fecerat Scalliger. Edd. MSS. μὲν αὖν.

948. νόσους. Ita MSS. Lasc. φύσεις Ald.

949. Facetissime Aristoph. Vesp. 724. Ἡερὸν σοφὸς ἢν ὄφεις ἔφασκεν περὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέρει Οὐκ ἂν διπλάσις.

953. Locus proculdubio corruptus. Ex emendatione Musgravii ἐ μίμινον recepit Brunckius, quod contra linguam est. ἔκαμνον conjicit Herman-

nus præf. ad Hec. p. xxxiv. Mox μίμοις. Ald.

956. Sic Lasc. et MSS. præter Fl. qui habet τὰς σὰς. τὰς σὰς ἐ μίμων Ald.

957. Ita Brunckius ex Heathii correctione a Musgravio probata. Edd. MSS. λόγους πέμφω σ'. Sed λόγον Lasc. deinde ἐμοὶ Aldus.

961. γυναικ' ἐμοὶ σε δὲς, ὑπέχεθ' Lasc. MSS.

962. Ita A. Fl. πέρσει Ald. Lasc. τῶν νῦν Lasc.

- σῶ μὲν ξυνέγγων πατρὶ, τὸν δ' ἐλιοσόμῳ
γάμῳ ἀφείμαι σᾶς, ἐμὰς λέγων τύχας, 965
καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὡς Φίλων μὲν ἂν
γῆμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτασεν δ' ἔραδίως,
Φεύγων ἀπ' οἴκων ἅς ἐγὼ Φεύγω Φυγᾶς.
ὁ δ' ἦν ὕβριστής, εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς Φόνον,
τάς δ' αἱματωπῆς θεῖς ὀνειδίζων ἐμοί. 970
καγὰρ ταπεινὸς ἂν τύχαις ταῖς οἴκοθεν,
ἦλθεν μὲν, ἦλθεν, ξυμφορὰς δ' ἠνεχόμῳ
σῶν δὲ σερηθεῖς ὠχόμῳ ἄκων γάμων.
νῦν ἔν, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας,
καὶ ξυμφορὰν τίωδ' εἰπεςᾶσ' ἀμηχανεῖς, 975
ἄζω σ' ἀπ' οἴκων, καὶ πατρὸς δώσω χεῖρ.
τὸ ξυμγενὲς ἦδ' δεινόν' ἐν τε τοῖς κακοῖς
ὅσα ἔστιν ἔδδὲν κρεῖσσον οἰκείῃς Φίλῃ.
- EP. νυμφόματάων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
μέριμναν ἔξει, καὶ ἐμὸν κέρνειν τίδε. 980
ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,
μὴ φθῆ με, προσβάς δῶμα ἢ μολῶν, πῶσις,
ἢ παιδὸς οἴκῳ μ' ἐξερημῆσαν μαθῶν
Πηλεὺς, μετέλθῃ πωλικοῖς διώμασι.
- OP. θάρσει γέροντος χεῖρα, τὸν δ' Ἀχιλλέως 985
μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅς εἰς ἐμ' ὕβρισε.

967. Ita A. ῥῥδιον Ald. Lasc.

972. ξυμφορὰς emendavit Scaliger.

ξυμφοραῖς edd. MSS. De formis ἠνε-
χόμῳ, ἠνεσχομῳ vide Porfoni Suppl.

Præf. Hec. p. xvii.

980. τοδε Lasc.

984. Ita A. D. μετέλθῃ Ald. Lasc.

τοία γδ αὐτῷ μηχανή, πεπλεγμένη
 βρόχοις ἀκινήτοισιν, ἔσηκεν Φόνα
 πρὸς τῆσδε χειρὸς, λυῖ πάρος μὲν ὅσκι ἐρῶ,
 τελευμένων δέ, Δελφίς εἴσεται πέτρα. 990
 ὁ μητροφόντης δ', ἄλ' ἄρουξένων ἐμῶν
 μένωσιν ὄρκοι Πυθικῶν ἀνὰ χθόνα,
 δείξει γαμῆν σφε μηδὲν, ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
 πικρῶς δὲ πατὴρ Φόνιον αἰτήσεται δίκην
 ἀνακτα Φοῖβον· ἔδ' ἐνι μετὰστασις 995
 γνώμης ὀνήσει, θεῶν δίδοντα νῦν δίκας·
 ἀλλ' ἐν τ' ὀκείνα, Δαββολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς,
 κακῶς ὀλεῖται· γνώσεται δ' ἐχθρῶν ἐμῆν.
 ἐχθρῶν γδ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφῶν
 δαίμων δίδωσι, καὶ ἐν ἔα φρονεῖν μέγα. 1000

ΧΟ. ὦ Φοῖβε ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εἰροφῆ α'.
 εὐτειχῆ πάγον,
 καὶ Πόντιε κυανέαις
 ἵπποις διφρεῦων ἄλιον πέλαγος,
 τίνος ἔνεκ', ἄτιμον ὄργά- 1005
 ναν χεῖρα τεκτοσύνας Ἐ-
 νυαλίῳ δοριμήτορι προδέντες,
 πάλαιναν, πάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
 πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ἀντιστρ. α'.
 εὐίππυς ὄχθς 1010

1001. ὦ Φοῖβε πυργώσας Lasc. mend. Hefych. T. IV. p. 343.
 Idem mox εὐτυχηῖ et ἴσσοισι. 1007. προδέντες Lasc. MSS. Lasc.
 1005. ἐργάναν legit Toupius E. etiam δοριμήτορι.

ἔζεύξατε, καὶ Φοινίεσ
 ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔφετ' ἀσεφάνεσ·
 διπὸ δὲ Φθίμενοι βεβᾶσιν
 Ἰλιάδα βασιλῆεσ·

ἔθ' ἔτι πῦρ Ἰπτιώμιον ἐν Τροίᾳ 1015

θεοῖσιν λέλαμπεν καπνῶν θυώδει.
 πολλὰ δ' ἀν' Ἑλλάνων ἀχόρεσ σοναχὰσ ερ. β'.
 μέλποντο δυσάνων τοκείων ἀλοχοι, κατ. λιχίων
 ἐκ τ' ἔλειπον οἴκεσ

πρὸσ ἄλλον εὐνάτορ· ἐχὶ σοὶ μόνα κεντιόκε 1020.
 δύσφρονεσ ἐπέπεσον,
 ἐ φίλοισι, λῦπα· Ατιδιαιου γεντι
 νόσον Ἑλλάσ ἐτλα, νόσον·

εὐνη θυπη - διέβα δὲ Φρύγων καὶ πρὸσ εὐκάρπεσ γύασ sc. stracciae
 τὰ κομμογε σκηπτὸσ, σαλάσων Ἄϊδα Φόνον. 1025

βέβακε δ' Ἀτρεΐδασ ἀλόχεσ παλάμαισ, ἀντ. β'.
 αὐτὰ τ' ἐναλλάξασι Φόνον θανάτω
 πρὸσ τέκνων ἀπήυρα·

θεῖ, θεῖ νιν κέλδισμ' ἐπεσεράφη.
 μαντόσυων, ὅτε νιν. 1030

1017. Strophen et Antistrophen
 fedes mutare iussimus, Brunckio post
 Musgravium obsecuti. Ἑλλάνων ἀγο-
 ραί, ἀχόρεσ Ald. Lasc. cum D. E. Fl.
 P. ἀχόρεσ deest A.

1018. τοκείων. Sic A. τοκείων Ald.
 Lasc.

1019. Sic Brunck. ἐκ δ' ἔλειπον Ald.

1021. ἔνειπον Lasc.

1024. διέβα δὲ καὶ Πέλοποσ εὐκ. edidit
 Brunckius e conjectura.

1030. In loco, ut videtur, corrup-
 to satius putavi veterum exempla-
 rium vestigiis infisitere. ὅτε νιν edi-
 dit Brunckius e Musgravii conjectura.
 Ita quoque conjecit Scaliger. Deinde

1033. πολυκτιάνων ἐπίθεασ ἀδύτων
 Brunckius.

Ἄργόθεν πορδύθεις
 Ἄγαμεμόννειος κέλωρ,
 ἀδύτων Ὀπιδᾶς κτεάνων, ματρὸς Φονεύς.
 ᾧ δαῖμον, ᾧ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;

- ΠΗ. Φθιάτιδες γυναῖκες, ἰσορῆντί μοι 1035
 σημήνατ' ἠδομίλω γδ' ἔσασθῃ λόγον,
 ὡς δάματ' ἐκλιπῆσα Μενέλεω κόρη
 φρέσθῃ πάδῃ· ἤκω δὲ ἐκμαθεῖν σπασθῶν ἔχων
 εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
 δεῖ τὲς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχαις. 1040
- ΧΟ. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκασας· ἐδὲ ἐμοὶ καλὸν
 κρύπτειν ἐν οἴσπερ' ἔσα τυγχάνω κακοῖς·
 βασιλεία γδ' τῶνδ' οἴχεται Φυγὰς δόμων.
- ΠΗ. τίνας φόβον τυχῆσα; Δαπέραίνέ μοι.
- ΧΟ. πόσον τρέμωσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλη. 1045
- ΠΗ. μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βελδομάτων;
- ΧΟ. ναὶ, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβω.
- ΠΗ. ζῶ πατρὶ δὲ οἴκῳ, ἢ τίνας λείπει μέτα;
- ΧΟ. Ἄγαμέμονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγαν χθονός.
- ΠΗ. ποίαν περαίνων ἐλπίδῃ; ἢ γῆμα θελων; 1050
- ΧΟ. καὶ σὲ γε παιδὸς παιδὶ πορσιύων μόρον.
- ΠΗ. κρυπτὸς κατασᾶς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθῶν μάχη;
- ΧΟ. ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίῃ Δελφῶν μέτα.
- ΠΗ. οἶμοι· τόδῃ ἤδη δεῖνόν· ἔχ' ὅσον πέχος
 χωρήσεται τις Πυθικῶν πρὸς ἐσίαν, 1055

1039. in δόμων Lafc. et 1048. λίπει.

καὶ τὰνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει Φίλοις,
πεῖν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἰὼ μοι μοι.

οἴας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκα τύχας

σοί τ', ὦ γεραῖε, καὶ Φίλοισι δεωτότε. 1060

ΠΗ. αἴ, αἴ· πτόμαντις θυμὸς, ὡς τι προσδοκᾷ.

ΑΓ. σὸν ἔστι σοι παῖς παιδὸς, αἷς μάθης, γέρον

Πηλεῦ· τοιάσδε Φασγάνων πηγάς ἔχει

Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν, καὶ Μυκλυαῖα ξένη.

ΧΟ. ἄ, ἄ· τί δράσεις, ὦ γεραῖε; μὴ πτόσης· 1065

ἔπαιρε σαυτόν. ΠΗ. ἔδεν εἶμ' ἀπωλόμην

Φρέδη μὲν αὐδῆ, Φρέδα δ' ἄρ' ἔρα με κάτω.

ΑΓ. ἄκυσον, εἰ καὶ σοῖς Φίλοις ἀμυνάσει

χρήσεις, τὸ πρᾶχθ' ἐν, σὸν κατορθώσας δέμας.

ΠΗ. ὦ μοῖρα, γήρως ἐχάτοισ πτός τέρμασι 1070

οἴα με τὸν δύσλιον ἀμφιβάσ' ἔχεις;

πῶς οἴχεται μοι παῖς μόνε παιδὸς μόνος;

σήμην· ἀκῆσα δ' σὸν ἀκῆσθ' ὅμως θέλω.

ΑΓ. ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοῖβε πτόδον,

τρεῖς μὲν φαεννάς ἤλις διεξόδες

1075

θεᾶ διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν.

καὶ τῆσθ' ὑποπτον ἴω ἄρ' εἰς δὲ συστάσεις.

1061. Ita A. E. P. Lafo. προσδοκᾷ
Ald.

1063. πληγὰς ἔχων A.

1068. φίλοισιν Lafo.

1073. Ita A. ἀκῆσθ' Ald. ὄτ κα-
κοῦσόμενος Lafo.

κύκλῳ τ' ἐχώρει λαὸς οἰκίηται θεῶ.
 Ἄγαμέμνονος δὲ παῖς Διὸς ἑταίρων πόλιν
 εἰς ἕς ἐκάστω δυσμενεῖς ἦν δα λόγους 1080
 ὄρατε τέτον, ὃς Διὸς ἑταίρει θεῶ
 χρυσῷ γέμοντα γύαλα, θησαυρὸς βροτῶν,
 τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος
 δεῦρ' ἦλθε, Φοῖβος ναὸν ἐκπέρσαι θέλων.
 κὰν τῷδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν, 1085
 ἀρχαί τ' ἐπληρῆντ' εἰς τε βελούθηρα,
 ἰδία δ', ὅσοι θεῶ χρημάτων ἐφέευσαν,
 φρεσὶν ἔταξαν ἐν περιούλοις δόμοις.
 ἡμεῖς δὲ μῆλα, Φυλλιάδος Παρηησίας
 παιδεύματ', ἐδὲν τῶνδ' ἐπὶ πεπυσμένοι, 1090
 λαβόντες ἡμεν, ἐχάραξαι τ' ἐφέευσμεν,
 ζῶντες ἐταίροισι, μάντεσίν τε Πυθικοῖς.
 καὶ τις τὸδ' εἶπεν ὦ νεανία, τί σοι
 θεῶ κατευζόμεοθα; τίος ἡκεῖς χάριν;
 ὁ δ' εἶπε· Φοῖβω τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας 1095
 δίκας ὄρα χεῖν βέλομεοθ'. ἤτησα γὰρ
 πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δάναϊ δίκην.
 κἀνταῦθ' Ὀρέεα μῦθος ἰσχύων μέγα
 ἐφαίνεθ', ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς,
 ἦκων ἐπ' αἰχρῶϊς· ἔρχεται δ' ἀνακτόρων 1100
 κρηπίδος ἐντός, ὡς πάρος κρησηθῶν

1088. ἑταίρων. Ita Brunckius, qui hoc aut ἑταίρων restituit ex vestigiis Lasc. ubi representatur ΕΤΤΤΞΑΝ.

ἑταίρων τ' A. ἑταίρων τ' Ald. ἑταίρων τ' vel τ' ἑταίρων mavult Musgravius. 1094. Sic MSS. Lasc. ἡκεῖς μίτῃ Ald.

εὐζαιτο Φοῖβω· τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροισ'
 τῷ δὲ ξιφῆρης ἄρ' ὑφαισῆκει λόχος
 δάφνη πυκαοδαίς· ὧν Κλυταιμνήστρης τόκος
 εἷς ἰῶ, ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος. 1105
 χῶ μὲν, κατ' ὄμμα τὰς, πρῶτεύχεται θεῶ·
 οἱ δ', ὄξυθήκτοισ φασγάνοις ἀπλισμένοι,
 κεντῆσ' ἀτρυχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα·
 χωρεῖ δὲ πρῦμναν· ἐ γὰρ εἰς καιρὸν τυπέει
 ἐτύγχαν· ἐξέλκει δὲ, καὶ πρῶταάδος 1110
 κρεμασὰ τεύχη πρῶταάλων καθαρπάσας
 ἔστη πῖ βαμῆ, γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν,
 βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας, ἱστορῶν τὰδε·
 τίνος μ' ἕκαπι κτένετ', εὐσεβεῖς ὁδὸς
 ἦκοντα; ποίας ὄλλυμην πρὸς αἰτίας; 1115
 τῶν δ' ἐδὲν ἐδείς, μυρίων ὄντων πέλας,
 ἐφθέγγεζατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτραις.
 πυκνῆ δὲ νιφάδι πάντοθεν αποδέμενος,
 πρῶττεινε τεύχη, κάφυλάσσετ' ἐμβολὰς,
 ἐκείστε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτένων χερί. 1120
 ἀλλ' ἐδὲν ἦνυτ'· ἀλλὰ πόλλ' ὀμῆ βέλη,
 οἰσοί, μεσάγκυλ', ἐκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
 σφαγεῖς τ' ἐχώρεν βεππόροι ποδῶν πάρος.

1104. πυκαοδαίς. Sic Fl. Lasc.
 Vide Valckenærium ad Herodot.
 VII, 197. σκισοδαίς A. Ald.

1114. ὁδὸς Lasc. 1117. ἔβαλον L.
 1118. πάντοθεν. 1122. μεσάγκυλ'.

1124. φορμῆνας.

1121. ἦνυτ'. Atticam formam
 restituumus. ἦνυεν Ald. Lasc. A. et D.
 pro v. l. ἦνιν D. in textu.

1123. Copula deest Ald. Lasc.

δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρεσμεῖνα
 βέλεμνα παιδός· ὡς δὲ μιν περιπεδὸν 1125
 κύκλω κατέϊχον, ἔδιδόντες ἀμπνοάς,
 βῶμ' κενώσας δεξιμήλον ἐχάρανα,
 τὸ Τρωϊκὸν πηδῆμα πηδήσας ποδαῖν,
 χαρῆι πρὸς αὐτάς· οἳ δ', ὅπως πελειάδες
 ἰέρακ' ἰδῶσαι, πρὸς Φυγίῳ ἐνώπιον. 1130
 πολλοὶ δ' ἐπιπῶν μιγάδες, ἐν τε τραυμάτων,
 αὐτοὶ θ' ὑπ' αὐτῶν γενοπόρου κατ' ἐξόδου.
 κραυγὴ δ' ἐν εὐφρήμοισι δύσφημος δομοῖς
 πέτραισιν ἀντέκλαγγεν· εὐδία δ' ὅπως, 1135
 ἔση φαεινοῖς δεασότης σίλβων ὄπλοις,
 πρὶν δὴ πῖς ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγγατο
 δεινὸν τε, καὶ φερικῶδες· ὤρσε δὲ στρατὸν
 εὐρέφας πρὸς ἀκλήν· ἐνθ' Ἀχιλλέως πεινῆ
 παῖς, ὄξυθήκτω πλῆθρα φασγάνῳ τυπεῖς
 Δελφῆ πρὸς ἀνδρὸς, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε 1140
 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὡς δὲ πρὸς γαῖαν πεινῆ,
 τίς ἔσίδηρον προσφέρει; τίς ἔπετρον,
 βάλλων, ἀράσων; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγχιῶν.

1124. δεινὰς ἂν A. mox ποδός et in διά δὲ πῶς D. E. P. εὐδία δίπως
 Lasc. Lasc.
 1129. τοὶ δ' A. 1136. μέσων et 1139. πλειυρῶ
 1132. αὐτοὶ δ' Lasc. Lasc.
 1134. ἀντέκλαγγεν Ita A. ἀντέκλα- 1139. φασγάνῳ δαμῖς Fl.
 ζεν Lasc. ἀντέκλαγγεν Ald. Mox εὐ-

νεκρὸν δὲ δὴ νιν, κείμενον βαμῖδ' πέλας, 1145
 ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων.
 ἡμεῖς δ', ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χερσῶν,
 κομίζομέν νιν σοὶ κατοιμῶσθαι γούοις,
 κλαῦσά τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμήσαι τάφῳ.
 τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεαρίζων ἀναξ, 1150
 ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κερτῆς,
 δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως·
 ἐμνημόνευσε δ', ὡπερ ἄνθρωπος κακὸς,
 πάλαιά νείκη· πῶς ἂν ἔν εἴη σοφός ;

ΧΟ. καὶ μὲν ὄδ' ἀναξ ἤδη φορέσθην 1155
 Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.
 τλήμων ὁ παθὼν· τλήμων δὲ, γέρον,
 καὶ σὺ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
 σκύμνον ἐς οἴκους, ἐχ ὡς σὺ θέλεις·
 αὐτὸς τε κακοῖς πῆμασι κύρσας, 1160
 εἰς ἐν μοίρας ξυνέκυρσας.

ΠΗ. ὦ μοι ἐγὼ, κακὸν οἶον ὄρῳ τόδε,
 καὶ δέχομαι χερσὶ δάμασί τ' ἀμοῖς.
 ἰὼ μοι μοι, αἶ αἶ.

ὦ πόλι Θεσσαλία, διολώλαμεν. 1165
 ἀχόμεθ'· σκέπτι μοι γένος,
 σκέπτι μοι τέκνα λείπετ' ἐν οἴκοις,

1155. Ita Lasc. cum A. et Fl.
 ἀναξ φορέσθην αὐτὸς Ald.

Lasc. δάμασιν ἱμοῖς A. δάμασ' ἱμοῖς
 Ald.

1162. ἰὼ μοι Ald. mox δάμασί τ'
 ἀμοῖς D. Fl. χερσῶν — δάμασιν ἀμοῖς

1165. πόλις Lasc.

ὦ χέτλιος πιθέων ἐγὼ, εἰς τίνα
 δὴ Φίλον ἀνγὰς βάλλων τέρφομαι ;
 ὦ Φίλιον σόμα, καὶ γῆρυ, καὶ χέρες·
 εἶδε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων
 Σιμοεντίδα παρ' ἀκπᾶν.

ΧΟ. ἔτος γ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν, γέρον,
 θανῶν· τὸ σὸν δ' ἴω ὦδ' ἂν εὐτυχεστέρον.

ΠΗ. ὦ γάμος, ὦ γάμος,
 ὅς τάδε δώματα καὶ πόλιν ἀμᾶν
 ὄλεσας· αἶ αἶ, αἶ αἶ· ὦ παῖ,
 μὴ ποτε σῶν λεχέων τὸ δυσάνυμον
 ὄφελ' ἐμὸν γῆρος εἰς τέκνα καὶ δόμον
 ἀμφιβαλέσθαι

Ἑρμιόνας αἶδαν ἴππ' σοῖ, τέκνον,
 ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι·
 μήδ' ἴππ' τοξοσιῶα Φονίῳ πατρὸς
 αἶμα τὸ διογῆρες ποτε Φοῖβον
 βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.

ΧΟ. ὄτοτοὶ ὄτοτοί.
 θανόντα δεσπότην γόοις
 νόμῳ τῷ νερτέρων κατάρξομαι.

1168. Ita A. σχίτλια παθῶν Ald. Lasc.

1169. φίλων—βάλλον Lasc.

1173. Ita citat Porfonus Præf. p. xxxii. οὔτος τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδε τιμᾶτ' Lasc. οὔτος μὲν οὖν ἰ. τ. ἰ. Ald.

1176. ὡς D. ἱμᾶν Lasc. fed deeft

vox A. ut et Lasc. teste Brunckio, qui in hoc certe fallitur.

1179. εἰς τέκνα καὶ δόμον delet Brunckius.

1184. Φοῖβου Ald. Lasc.

1186. ὄτοτοτοί Lasc. et sic infra.

1188. τῷ. Ita Brunckius pro τῶν.

- ΠΗ. ὅτοτοὶ ὅτοτοί.
 Διάδοχα δ' ὦ πάλας ἐγὼ
 γέρον καὶ δυσυχῆς δακρύω. 1190
- ΧΟ. Θεῖ γδ' αἴσα, Θεὸς ἔκρανε συμφορᾶν.
 ΠΗ. ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον,
 ἰὼ μοι μοι,
 παλαίπωρον ἐμὲ γέρον- 1195
 τ', ἄπαιδα νοσφίσας.
- ΧΟ. θανεῖν, θανεῖν σε, πρέσβυ, χρεῖν πάρος τέκνων.
 ΠΗ. ἔσπαρῆζομαι κόμαν ;
 σὲκ δ' ἑπιθήσομαι
 ἐμῷ κάρῃ κτύπημα χερὸς ὀλοόν ; 1200
 ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων
 μ' ἐσέρησ' ὁ Φοῖβος.
- ΧΟ. ὦ κακὰ παθῶν, ἰδῶν τε, δυσυχῆς γέρον,
 τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἔξεις ;
 ΠΗ. ἄτεκνος, ἔρημος, σὲκ ἔχων πέρας κακῶν, 1205
 διαντλήσω πόνους εἰς αἶδαν.
- ΧΟ. μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλθισαν θεοί.
 ΠΗ. ἀμπτάμενα φρεῖδα πάντα κῆται,

1190. Ita A. διάδοχα πάλας Ald. bet Πηλιῦ Fl.
 Lasc. in seq. δακρύων Lasc. E. 1200. χερὸς Lasc.
 1192. Ita Lasc. συμφορᾶς Ald. 1202. Sic Lasc. ὁ δεεστ Ald.
 1193. Ita Lasc. A. E. ἔλιπες Ald. 1204. Ita A. Lasc. αἰῶνα γ' εἰς το-
 1196. Edidit Mufgravius ex D. λοιπὸν Ald.
 γέροντα παῖδα νοσφίσας. 1206. Ita MSS. Paris. Lasc. δια-
 1197. Sic A. et fere Lasc. ubi θαν- τλήσω Fl. διαντλήσομαι Ald.
 νεῖν femel tantum. θανεῖν σε π. χ. 1207. γάμοις Lasc.
 π. τῶν σῶν τ. Aldus. pro τῶν σῶν ha- 1208. Sic Lasc. πάντα φρεῖδα Ald.

κόμπω μεταρσίω πῶσσω.

ΧΟ. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀνασρέφει. 1210

ΠΗ. σὺκέτι μοι πόλις, πόλις,
σῆπτρέ τ' ἔρρέτω τάδ' Ἰπὶ γαῖαν.

σύ τ', ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πεινῆντα πῶς γαῖν.

ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ. τί κελίηται; τίνος αἰδοῦμαι 1215

θεῖα; κῆρα, λεύσσει, ἀθήσεται.

δαίμων ὅδε τις, λεύκλω αἰθέρα

πορθμεύμενος, τῶν ἵπποβοτῶν

Φθίας πεδίων Ἰπιδάινει.

ΘΕΤΙΣ.

Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφιδμάτων 1220

ἤκω Θετίς, λιπέσαι Νηρέως δόμους.

καὶ πρῶτα μὲν σοι, τοῖς παρεσῶσιν κακοῖς

μηδὲν τι λῖαν δυσφορεῖν, παρήνεσαι.

καὶ γὰρ γὰρ, λὺ ἀκλαυτ' ἐχρῆν τίκτειν τέκνα,

ἀπώλεσ' ἐκ σὲ παῖδα τὸν Τραχυνὸν πόδας 1225

'Αχιλλέα τεκῆσαι, πρῶτον Ἑλλάδος.

ᾧ δ' ἔνεκ' ἦλθον, σημαίνω· σὺ δ' ἐνδέχῃς.

τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον,

ἐμπτάμια φρέδα πάντ' ἀνίται ex
Musgravii, et v. seq. κόμπων μεταρ-
σίω ex Reiskii conjectura edidit
Brunckius.

1211. ἔτι μοι Lasc. et in seq. ἐρίτω.

1214. Transponit Brunckius: παν-

ᾠλιδρον τιτινῦντα πρὸς γῆν μ' ὄψεαι.

1216. κόρη Lasc. λύσαιτ' A.

1218. πορευόμενος Lasc.

1222. πρῶτα μὲν δὴ Lasc.

1223. Sic B. D. E. Fl. P. λῖαν γὰρ

δυσφρονῶν Ald. λῖαν συμφορεῖν A.

Ἰάφον, πορεύσας Πυθικῶν πρὸς ἰσχάραν,
 Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος 1230
 Φόνον βίαιον τῆς Ὁρσεΐας χερσός.
 γυναικα δ' αἰχμάλατον, Ἀνδρομάχῃ λέγω,
 Μολοσσίαν γῆν χρῆ κατοικῆσαι, γέρον,
 Ἐλένα ξυλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις,
 καὶ παῖδα τόνδε, τῶν ἀπ' Αἰαῖα μόνον 1235
 λελείμμενον δὴ βασιλέα δ' ἐκ τῆδε χρῆ
 ἄλλον δὲ ἄλλῃ Διαπερᾶν Μολοσσίαν,
 εὐδαιμονῶντας· ἔ γ' ὧδ' ἀνάσσειτον
 γῆρος γνέσται δὲ τὸ σὸν κἀμὸν, γέρον,
 Τροίαις τε· καὶ γ' Ἰεοῖσι κἀκείνης μέλει, 1240
 καίπερ πρῶσσης Παλλάδος περὶ θυμῖα.
 σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
 θεὰ γηγῶσα, καὶ θεῶ πατὴρς τέκος,
 κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
 ἀθάνατον, ἀφθιτόν τε ποιήσω θεόν. 1245
 κἀπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμῶ μετὰ
 τολοιπὲν ἤδη θεὸς ξυνοικήσεις θεῶ·
 ἔνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πάντεσσι πόδα,
 τὸν Φίλτατόν σοι παῖδ' ἐμοί τ', Ἀχιλλέα

1229. ἐκ' ἰσχάραν ed. Brunckii.
 1230. Sic A. Lafc. ἀπαγγέλλῃ Ald.
 1233. χρῆ κατοικῆσαι MSS. Lafc.
 χρῆν κατοικῆσαι Ald.
 1235. Ald. Lafc. τὸν ἀσπ.
 1236. Ita A. D. Fl. βασιλίᾳ κἀν
 Ald.

1241. Ita A. B. Fl. προμηθία Ald.
 Lafc.
 1243. Ita Brunckius ex A. Ceteri
 τέκος.
 1247. Sic A. et Fl. ap. Valc-
 kenær. ad Hippol. 53. θεῶ ceteri.
 Ἀντε καὶ θεὸς Ald. fed ὃ delet Lafc.

ὄφει δόμους ναίοντα νησιωτικὰς, 1250

Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἑπὶ Εὐξείνης πόρος.

ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδητον πόλιν,

νεκρὸν κομίζων τόνδε· καὶ κρύψας χθονί,

ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχόν

Σηπιάδος ἴζε· μίμνε δ', ἔς τ' ἂν ἐξ ἄλλος 1255

λαβῆσα πεντήκοιτα Νηρήδων χορὸν

ἔλθω, κομιστήν σε· τὸ γὰρ πεπραμένον

δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζεὺς γὰρ δοκεῖ τάδε.

παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὑπερ'

πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν 1260

ψῆφος κέκραται· κατθανεῖν ὀφέλεται.

ΠΗ. ὦ πότνι, ὦ θνητὰ συγκοιμήματα,

Νηρέως φρεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως

σαυτῆς τε ποιεῖς, καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.

παῦα δὲ λύπην, σὲ κελδέσης, θεά· 1265

καὶ τόνδε θάψας εἶμι Πηλίας πτύχας,

ἔπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιτον δέμας.

κατ' ἔγαμειν δῆτ' ἐκ τε θνητῶν χρεῶν,

1251. Ita Lasc. λευκὴν κατ' αὐτὴν
A. teste Brunckio. ἐπ' αὐτὴν Aldus.
Nofter Iph. Taur. 437. Λευκὴν ἀκτὴν
'Αχιλλῆος, Δρόμους καλλιγαδίας Εὐ-
ξείνου κατὰ πότον. De hac infula elegantes
Dionysii Periegetæ versus post
Brunckium non pigebit apponere:
'Ἐστὶ δὲ τις ἔσκαλον ὑπὲρ πόρον Εὐξείνιοιο
" Ἄντα Βορυσθίνιος πολυώνυμος εἰν ἀλλὴ
νῆσος 'Ἡρώων' Λευκὴν νιν ἰστανυμῆην κα-
λίσειν, Οὐνικα οἱ γὰρ πάρεσι κινώπιτα

λευκὰ τίτυκται. Κεῖδι δ' 'Αχιλλῆος τε
ἔ ἠρώων φάτις ἄλλων Ψυχὰς εἰλίσει-
σθαι ἰσημαίας ἀνὰ βήσας. Τῆτο δ'
ἀριστήσσι Διὸς παρὰ δῶρον ἰσπιδεῖ 'Αντ'
ἀρετῆς· ἀρετὴ γὰρ ἀπῆρατον ἔλλαχε
τιμὴν. Hesychius: 'Αχιλλεῖον πλάκα·
τὴν 'Αχιλλῆος νῆσον, τὴν Λευκὴν λεγο-
μένην.—εἰσὶ δὲ ἔ'Αχιλλῆος δρόμοι περὶ
ταύτην τὴν νῆσον.

1261. Ita A. reliqui κατθανεῖν τ'
cum Stobæo CXXV. p. 511. cd. Grot.

δ' ἐνάτι' ἐς ἐσθλὰς, ὅσας εὖ βεβλεύεται ;
 κακῶν δὲ λείπτων μὴ' πιθυμίαν ἔχειν, 1270
 μήδ' εἰ ζαπλέτας οἴσεται Φερνὰς δόμοις ;
 ἔ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐν θεῶν καλῶς.

ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραινῶσι θεοί.
 καὶ τὰ δοκηθέντ', ὅσα ἐτελέσθη, 1275
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός.
 τοῖόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1272. Ita Scaliger. Edd. MSS. κακῶς.

1271. ἴσεται Lasc.

ΤΕΛΟΣ.

50B 7/25

96788

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

EURIPIDIS

ANDROMACHE

EX OPTIMIS EXEMPLARIBUS

EXPRESSA.

CUM

VARIIS LECTIONIBUS,

IN USUM

